

ಯೂನಿವರ್ಸಲ್ ಕೋಚಿಂಗ್ ಸೆಂಟರ್

PSI ನ ಸಂಭವನೀಯ ಪ್ರಬಂಧಗಳು

ರಕ್ಷಣಾ ವ್ಯವಸ್ಥೆ, ಆಹಾರ ಸಂಸ್ಕರಣೆ, ಲೆದರ್, ಔಷಧ ಮತ್ತು ರೈಲ್ವೆ ವಲಯಗಳ ಮೇಲೆ ಗಮನವನ್ನು ಕೇಂದ್ರೀಕರಿಸಲಾಗಿದೆ. ಇದುವರೆಗೂ ಬರೀ 6000 ರೂಪಾಯಿಯ ಪ್ರಾಜೆಕ್ಟ್ ಮಂಜೂರಾಗಿದ್ದ ಯೋಜನೆಯಡಿಯಲ್ಲಿ ಸರ್ಕಾರವು ಫೆಬ್ರವರಿ ತಿಂಗಳೊಳಗೆ 21000 ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳಷ್ಟು ಬೆಲೆ ಬಾಳುವ ಪ್ರಾಜೆಕ್ಟ್ ಪ್ರಸ್ತಾವನೆಯನ್ನು ಪಡೆದಿದೆ.

ಸರ್ಕಾರವು ರಚನಾ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಮತ್ತು ಸಂಪರ್ಕ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯನ್ನು ಅಭಿವೃದ್ಧಿಗೊಳಿಸುವ ದಿಶೆಯಲ್ಲಿ ಹಲವಾರು ಯೋಜನೆಗಳನ್ನು ಜಾರಿಗೆ ತಂದಿದೆ. ಇದಕ್ಕಾಗಿ ಪ್ರಾಜೆಕ್ಟ್ ಮಂಜೂರಾತಿಯು ಶೀಘ್ರಗತಿಯಲ್ಲಿ ನಡೆಯುವಂತೆ ಕ್ರಮಗಳನ್ನು ಕೈಗೊಳ್ಳಲಾಗಿದೆ. ಖಾಸಗಿ ಕಂಪನಿಗಳ ಸರಿಯಾದ ನೆರವು ಸಿಗದೆ ಸಾರ್ವಜನಿಕ ಖಾಸಗಿ ಸಹಭಾಗಿತ್ವದಲ್ಲಿ ಶುರುವಾಗಿದ್ದ ಕೆಲವು ಪ್ರಾಜೆಕ್ಟ್‌ಗಳು ನಿಂತುಹೋಗಿದ್ದವು. ಆರ್ಥಿಕ ಸಮೀಕ್ಷೆಯ ಪ್ರಕಾರ ಡಿಸೆಂಬರ್ 2014ರ ಅಂತ್ಯದ ವೇಳೆಗೆ ಸ್ಥಗಿತಗೊಂಡಿರುವ ಪ್ರಾಜೆಕ್ಟ್‌ಗಳಿಗೆ ಸೇರಿರುವ ಷೇರು ಮೊತ್ತ 8.8 ಟ್ರಿಲಿಯನ್ ರೂಪಾಯಿಗಳು. ಇದು ಶೇಕಡಾ 7 ಜಿಡಿಪಿಗೆ ಸಮ.

ಮಧ್ಯಂತರ ಬೆಚಿಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಸರ್ಕಾರ ರಚನಾವ್ಯವಸ್ಥೆಗಾಗಿ 1,66,756 ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಯಷ್ಟಿದ್ದ ಅನುದಾನವನ್ನು 1,81,134 ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗೆ ಏರಿಸಿತು. ಶಕ್ತಿ, ಕಲ್ಲಿದ್ದಲು, ರಸ್ತೆಗಳು, ನಾಗರಿಕ ವಿಮಾನಯಾನ, ಬಂದರುಗಳು ಮತ್ತು ರೈಲ್ವೆ ವಲಯಗಳಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಪ್ರಾಜೆಕ್ಟ್‌ಗಳು ಕಂಡುಬರುತ್ತಿವೆ. ರಚನಾವ್ಯವಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿ ಬಂಡವಾಳ ಹೆಚ್ಚಿಸಲು, 2014-15ನೇ ಸಾಲಿನ ಬೆಚಿಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ರಸ್ತೆ/ಹೆದ್ದಾರಿಗಳು, ಕಟ್ಟಡಗಳು, ಬಂದರುಗಳು, ಸ್ಮಾರ್ಟ್ ಸಿಟಿಗಳು, ವಿಮಾನ ನಿಲ್ದಾಣಗಳ ರಚನಾ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಹಾಗೂ ಹೂಡಿಕೆದಾರರಿಗೆ ಪ್ರೋತ್ಸಾಹ ಧನ ಘೋಷಿಸಲಾಯಿತು.

2014-15ರ ಮಧ್ಯಂತರ ಬೆಚಿಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಸರಿ ಸುಮಾರು 38,000 ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿ ಮೊತ್ತವನ್ನು ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಹೆದ್ದಾರಿ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಗಾಗಿಯೂ ಮತ್ತು 14,389 ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿ ಮೊತ್ತವನ್ನು ಪ್ರಧಾನ ಮಂತ್ರಿ ಸಡಕ್ ಯೋಜನೆಯಡಿ ರಸ್ತೆಗಳ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಗಾಗಿಯೂ ಮೀಸಲಿರಿಸಲಾಗಿದೆ. ನಗರಗಳ ನಡುವೆ ಸಂಪರ್ಕ ಕಲ್ಪಿಸುವುದು ಮತ್ತು ಭಾರತದಲ್ಲಿ ಅತೀ ಮುಖ್ಯ ಸಾರಿಗೆ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯಾದ 8,500 ಕಿಲೋಮೀಟರ್ ಉದ್ದದ ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಹೆದ್ದಾರಿ ನಿರ್ಮಾಣ ಮಾಡುವುದರ ಬಗ್ಗೆ ಗಮನ ಹರಿಸಲಾಗಿದೆ. ಅಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲದೇ 7,060 ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿ ಮೊತ್ತವನ್ನು ಸ್ಮಾರ್ಟ್ ಸಿಟಿ ನಿರ್ಮಾಣಕ್ಕೆ ಮತ್ತು ಹೊಸ ವಿಮಾನ ನಿಲ್ದಾಣ ನಿರ್ಮಾಣಕ್ಕೆ ಕಾಯ್ದಿರಿಸಲಾಗಿದೆ. 11,000 ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು 16 ಹೊಸ ಬಂದರು ನಿರ್ಮಾಣಕ್ಕೆ, 4,200 ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಅಲಹಾಬಾದ್ ಮತ್ತು ಹಲ್ದಿಯ ನಗರಗಳ ನಡುವೆ ಸಂಪರ್ಕ ಕಲ್ಪಿಸುವ 'ಜಲ ಮಾರ್ಗ ವಿಕಾಸ' ಯೋಜನೆಗೆ ಮೀಸಲಿರಿಸಲಾಗಿದೆ. 15000 ಕಿಲೋಮೀಟರ್ ಉದ್ದದ ಅಡುಗೆ ಅನಿಲದ ಕೊಳವೆಯನ್ನು ಸಾರ್ವಜನಿಕ ಖಾಸಗಿ ಸಹಭಾಗಿತ್ವದಲ್ಲಿ ನಿರ್ಮಿಸಲು ನಿರ್ಧರಿಸಲಾಗಿದೆ. 500 ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿ ಮೊತ್ತವನ್ನು ಸೌರಶಕ್ತಿ ಯೋಜನೆಗಳ ಸಲುವಾಗಿ ಹಾಗೂ ಮೆಟ್ರೋ ರೈಲು ಅಭಿವೃದ್ಧಿಗಾಗಿ ಮತ್ತು 5,000 ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿ ಮೊತ್ತವನ್ನು ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಕೃಷಿ ಮತ್ತು ಗ್ರಾಮೀಣ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಬ್ಯಾಂಕ್‌ಗೋಸ್ಕರ ವಿನಿಯೋಗಿಸಲಾಗಿದೆ. ಅತಿ ಸಣ್ಣ ಮತ್ತು ಮಧ್ಯಮ ಗಾತ್ರದ ಉದ್ಯಮಗಳು ಭಾರತೀಯ ಉದ್ಯಮದ ಬೆನ್ನೆಲುಬುಗಳು. ಒಟ್ಟು ಉತ್ಪಾದನೆಯಲ್ಲಿ ಶೇಕಡಾ 40 ಹಾಗೂ ರಫ್ತಿನಲ್ಲಿ ಶೇಕಡಾ 40ರಷ್ಟು ಭಾಗ ಇಂತಹ ಸಣ್ಣ ಉದ್ಯಮಗಳದ್ದೆ. ಉದ್ಯೋಗಾವಕಾಶ ಸೃಷ್ಟಿಸುವಲ್ಲಿಯೂ ಇವುಗಳು ಮಹತ್ವದ ಪಾತ್ರ ವಹಿಸುತ್ತಿವೆ.

41. ವಿದ್ಯುತ್ ಕ್ಷೇತ್ರ : ಹೊಸ ಮಜಲುಗಳು

ಕೃಪೆ : ಯೋಜನಾ

ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಬಂದ 1947ರಲ್ಲಿ 1362 ಮೆಗಾವ್ಯಾಟ್‌ನಷ್ಟಿದ್ದ ಭಾರತದ ವಿದ್ಯುಚ್ಛಕ್ತಿ ಉತ್ಪಾದನಾ ಸಾಮರ್ಥ್ಯವು ಈಗ 261,000 ಮೆ.ವ್ಯಾಟ್ ತಲುಪಿದೆ ! ದೇಶವು ವಿದ್ಯುಚ್ಛಕ್ತಿ ವಲಯದಲ್ಲಿ ಸಾಕಷ್ಟು ದೂರ ಕ್ರಮಿಸಿದೆ. ವಿದ್ಯುಚ್ಛಕ್ತಿ ಉತ್ಪಾದನೆಯ ಶೇಕಡ 60ರಷ್ಟು ಶಾಖೋತ್ಪನ್ನವೇ ಆಗಿದೆ - ಬಹುಮಟ್ಟಿಗೆ ಕಲ್ಲಿದ್ದಲು ಮೂಲದ್ದು, ಅಲ್ಪಮಟ್ಟಿಗೆ ಅನಿಲ ಮೂಲದ್ದು, ಹಾಗಿದ್ದಾಗ್ಯೂ, ನವೀಕರಿಸಲಾಗದ ಶಕ್ತಿ ಮೂಲಗಳನ್ನೇ ಮುಂದೆ ತರಲು ಪುನಃ ಒತ್ತು ನೀಡಲಾಗುತ್ತಿದೆ. ಜಲ ವಿದ್ಯುತ್ ಅನ್ನೇ ಪರಿಗಣಿಸಿದರೆ, 1,48,000 ಮೆ.ವ್ಯಾ. ಉತ್ಪಾದನಾ ಸಾಧ್ಯತೆ ಶೇಕಡ 70ರಷ್ಟು ಇನ್ನೂ ಬಳಕೆಯಾಗದೆ ಉಳಿದಿದೆ. ಅದರಲ್ಲೂ ಈಶಾನ್ಯ ಭಾರತದಲ್ಲಿ 50,000 ಮೆ.ವ್ಯಾ. ನಷ್ಟು ಉತ್ಪಾದನಾ ಸಾಧ್ಯತೆ ಬಳಕೆಯಾಗದೆ ಉಳಿದಿದೆ. ಪರಮಾಣು ಶಕ್ತಿಮೂಲದ ಸಾಧ್ಯತೆಯೂ ಬೃಹತ್ ಪ್ರಮಾಣದ್ದೇ. ಆದರೆ ಇದು ಕೆಲವು ಪರಿಸರ ಸಂಬಂಧಿ ಕಾಳಜಿಗಳಿಂದ ಜರ್ಝರಿತವಾಗಿದೆ. ಆದರೂ ಈ ಮೂಲವೂ ಸಾವಧಾನವಾಗಿ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಹೊಂದುತ್ತಿದ್ದು ಭಾರತವು ಸದ್ಯ 6000 ಮೆ.ವ್ಯಾ. ನಷ್ಟು ಪರಮಾಣು ವಿದ್ಯುತ್ ಅನ್ನು ಉತ್ಪಾದಿಸುತ್ತಿದೆ. ಇದನ್ನು 2032ರ ಹೊತ್ತಿಗೆ 63,000ಮೆ.ವ್ಯಾ.ಗೆ ಏರಿಸುವ ಯೋಜನೆ ಇದೆ.

2009ರಲ್ಲಿ ಅಮೆರಿಕ ಸಂಯುಕ್ತ ಸಂಸ್ಥಾನದೊಂದಿಗೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡ ಶಾಂತಿಯುತ ಪರಮಾಣು ಒಪ್ಪಂದದೊಂದಿಗೆ 1000 ಮೆ.ವ್ಯಾ. ಸಾಮರ್ಥ್ಯದ ಬೃಹತ್ ಪರಮಾಣು ವಿದ್ಯುತ್ ಕೇಂದ್ರಗಳನ್ನು ಸ್ಥಾಪಿಸಬೇಕಾಗಿದೆ. ಇತ್ತೀಚೆಗೆ ಪವನಶಕ್ತಿ ಮತ್ತು ಸೌರಶಕ್ತಿ ಮೂಲಕ ವಿದ್ಯುತ್ ಕ್ಷೇತ್ರಗಳಲ್ಲಿ ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಸೌರಶಕ್ತಿ ಮೂಲದಲ್ಲಿ, ಹೊಸ ಆವಿಷ್ಕಾರಗಳು ನಡೆದಿವೆ. ತಮಿಳುನಾಡು, ಮಹಾರಾಷ್ಟ್ರ, ಗುಜರಾತ್, ಆಂಧ್ರಪ್ರದೇಶ, ಮತ್ತು ರಾಜಸ್ಥಾನಗಳಂತಹ ರಾಜ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಉತ್ಪಾದನೆಯಾಗುತ್ತಿರುವ ಪವನಶಕ್ತಿ ಮೂಲದ 25,000 ಮೆ.ವ್ಯಾ. ವಿದ್ಯುತ್‌ನೊಂದಿಗೆ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಪವನಶಕ್ತಿಮೂಲದ ವಿದ್ಯುತ್ ಉತ್ಪಾದನೆ ಗರಿಗಡಿದೆ. ಹಾಗೆಯೇ ಸೌರಶಕ್ತಿಮೂಲದ ವಿದ್ಯುತ್ ಬರುವ ವರ್ಷಗಳಲ್ಲಿ ಕ್ರಾಂತಿಕಾರಕ ಬದಲಾವಣೆಗಳನ್ನು ತರುವ ಸಾಧ್ಯತೆಗಳಿವೆ. ಪವನ ಶಕ್ತಿಯು 1.5 ಲಕ್ಷ ಮೆ.ವ್ಯಾ. ಉತ್ಪಾದನಾ ಸಾಧ್ಯತೆ ಹೊಂದಿದ್ದರೆ ಸೌರಶಕ್ತಿಯ ಸಾಧ್ಯತೆ 3 ಲಕ್ಷ ಮೆ.ವ್ಯಾ. ನಷ್ಟಿದೆ-ಈ ಪೈಕಿ 3,800 ಮೆ.ವ್ಯಾ. ನಷ್ಟು ಮಾತ್ರ ಈಗ ಉತ್ಪಾದನೆಯಾಗುತ್ತಿದೆ.

ಸೌರವಿದ್ಯುತ್ ಉತ್ಪಾದನಾ ವೆಚ್ಚ ಇಳಿಮುಖವಾಗುತ್ತಿದ್ದು ಈ ಕ್ಷೇತ್ರವು ಬರುವ ವರ್ಷಗಳಲ್ಲಿ ಮೇರೆ ಮೀರಿ ಬೆಳೆಯುವುದೆಂದು ನಿರೀಕ್ಷಿಸಲಾಗಿದೆ. ಹಿಂದಿನ ಸರ್ಕಾರದ 20,000 ಮೆ.ವ್ಯಾ. ಗುರಿಯನ್ನು ಹೊಸ ಸರ್ಕಾರವು ಇತ್ತೀಚೆಗೆ 1 ಲಕ್ಷ ಮೆ.ವ್ಯಾ.ಗೆ (2022ರ ಹೊತ್ತಿಗೆ)

ಯೂನಿವರ್ಸಲ್ ಕೋಚಿಂಗ್ ಸೆಂಟರ್

PSI ನ ಸಂಭವನೀಯ ಪ್ರಬಂಧಗಳು

ಏರಿಸಿದೆ. ಈಗಾಗಲೇ ತಮಿಳುನಾಡು, ಹರಾಣ, ದೆಹಲಿ, ಪಂಜಾಬ್, ಗುಜರಾತ್, ರಾಜಸ್ಥಾನ ಮತ್ತು ಆಂಧ್ರಪ್ರದೇಶಗಳಂತಹ ರಾಜ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಸದ್ದಿಲ್ಲದೆ ಕ್ರಾಂತಿ ನಡೆಯುತ್ತಿದೆ. ಮಾಳಿಗೆಯ ಮೇಲಿನ ಸೌರವಿದ್ಯುತ್ ಘಟಕಗಳಿಗೆ 'ನೆಟ್‌ಮೀಟರ್' ಅಳವಡಿಸುವ ಯೋಜನೆಯನ್ನು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಲಾಗಿದೆ. ವಿದ್ಯುತ್ ಅನ್ನು ಹಿಡಿದಿಡಲು ಬ್ಯಾಟರಿಗಳ ಅವಶ್ಯಕತೆ ಬೀಳುವುದಿಲ್ಲವಾದ್ದರಿಂದ ಈ ಸೌರವಿದ್ಯುತ್‌ನ ಉತ್ಪಾದನಾ ವೆಚ್ಚ ಶೇಕಡ 25 ರಷ್ಟು ಕಡಿಮೆಯಾಗುತ್ತದೆ.

1990ರ ದಶಕಗಳಲ್ಲಿ ಬೃಹತ್ ಪ್ರಮಾಣದಲ್ಲಿ ವಿದ್ಯುತ್ ಉತ್ಪಾದನೆಯನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಸಿದ್ದರೂ ಈಗಲೂ ಭಾರತವು ವಿದ್ಯುಚ್ಛಕ್ತಿ ಕೊರತೆಯ ದೇಶವೇ ಆಗಿದೆ. ಇನ್ನೂ ಸಾಕಷ್ಟು ಕೆಲಸ ಆಗಬೇಕಾಗಿದೆ. ಎನ್.ಡಿಎ. ಸರ್ಕಾರವು ಕಳೆದ ಒಂದು ವರ್ಷದಲ್ಲಿ ದೇಶದಲ್ಲಿ ವಿದ್ಯುತ್ ಉತ್ಪಾದನೆಯನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಸಲು ಅನೇಕ ಕ್ರಮಗಳನ್ನು ಸಮಂಜಸವಾಗಿಯೇ ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದೆ. ವಿದ್ಯುತ್ ನವೀಕರಿಸಬಹುದಾದ ಇಂಧನ ಮೂಲಗಳು ಸೌಲಭ್ಯವಿಲ್ಲದ ಜಗತ್ತಿನ ಒಟ್ಟು 140 ಕೋಟಿ ಜನರ ಪೈಕಿ 30 ಕೋಟಿ ಜನ ಭಾರತದಲ್ಲೇ ಇದ್ದಾರೆ. ಶಕ್ತಿಮೂಲಗಳಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ಅಂತಾರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಸಂಸ್ಥೆಯು ಭಾರತವು 2050ರ ಹೊತ್ತಿಗೆ 600ರಿಂದ 1200 ಗಿಗಾವ್ಯಾಟ್‌ನಷ್ಟು ವಿದ್ಯುತ್ ಉತ್ಪಾದನಾ ಸಾಮರ್ಥ್ಯವನ್ನು ಹೊಸದಾಗಿ ಹೊಂದಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ ಎಂದು ಅಂದಾಜಿಸಿದೆ. 2005ರಲ್ಲಿ ಇಡೀ ಯುರೋಪ್ ಸಂಘಟನೆಯು 740 ಗಿ.ವ್ಯಾ. ವಿದ್ಯುತ್ ಉತ್ಪಾದನಾ ಸಾಮರ್ಥ್ಯವನ್ನು ಹೊಂದಿತ್ತು. ಭಾರತವು ಸಾಧಿಸಬೇಕಾದದ್ದು ಇದಕ್ಕಿಂತಲೂ ಹೆಚ್ಚು. ಈ ಪ್ರಮಾಣದಲ್ಲಿ ತನ್ನ ಉತ್ಪಾದನಾ ಸಾಮರ್ಥ್ಯವನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಸಲು ಭಾರತವು ಅಳವಡಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ತಂತ್ರಜ್ಞಾನಗಳು ಮತ್ತು ಇಂಧನಮೂಲಗಳ ಜಾಗತಿಕ ಸಂಪನ್ಮೂಲ ಬಳಕೆ ಮತ್ತು ಪರಿಸರ ಸಂಬಂಧಿ ವಿಚಾರಗಳ ಮೇಲೆ ಗಮನಾರ್ಹ ಪರಿಣಾಮ ಬೀರುತ್ತದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಸರ್ಕಾರವು ನವೀಕರಿಸಲ್ಪಡಬಹುದಾದ ಶಕ್ತಿಮೂಲಗಳ ಸಾಧ್ಯತೆಗಳನ್ನು ಬಳಸಿಕೊಳ್ಳುವುದರ ಮೇಲೆ ವಿಶೇಷ ಒತ್ತು ನೀಡಲು ನಿರ್ಧರಿಸಿದೆ.

ಅಡಿಗೆ ಮಾಡಲು ಮತ್ತು ಇತರೆ ಶಾಖದ ಅವಶ್ಯಕತೆಗಳಿಗಾಗಿ 80 ಕೋಟಿ ಭಾರತೀಯರು ಸೌದೆ, ಕೃಷಿ ತ್ಯಾಜ್ಯ ಮತ್ತು ಜೈವಿಕ ತ್ಯಾಜ್ಯದ ಇಟ್ಟಿಗೆಗಳಂತಹ ಸಾಂಪ್ರದಾಯಿಕ ಇಂಧನಗಳನ್ನು ಬಳಸುತ್ತಾರೆ. ಸಾಂಪ್ರದಾಯಿಕ ಇಂಧನ ಅಷ್ಟು ಸಮರ್ಥ ಶಕ್ತಿಮೂಲವಲ್ಲ. ಅದನ್ನು ಉರಿಸುವುದರಿಂದ ವಿಪರೀತ ಹೊಗೆ ಹರಡುತ್ತದೆ. ಒಲೆಗಳನ್ನು ಬಳಸುವುದರಿಂದ ಹಾಗೂ ಜೈವಿಕ ತ್ಯಾಜ್ಯವನ್ನು ಸುಡುವುದರಿಂದ ಉಂಟಾಗುವ ಇಂಗಾಲದ ಮಾನಾಕ್ಸೈಡ್ ವಿಷಾಲಿನ ಮತ್ತು ಮನೆಯೊಳಗಿನ ಗಾಳಿ ಮಲಿನತೆಗಳ ಕಾರಣದಿಂದ ಭಾರತದಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿವರ್ಷ 3 ರಿಂದ 4 ಲಕ್ಷ ಜನ ಅನಾರೋಗ್ಯಕ್ಕೀಡಾಗಿ ಸಾಯುತ್ತಿದ್ದಾರೆಂದು ಜಾಗತಿಕ ಆರೋಗ್ಯ ಸಂಸ್ಥೆ ಪ್ರತಿಪಾದಿಸುತ್ತಿದೆ. ವಿದ್ಯುತ್ ವಲಯದ ಬೆಳವಣಿಗೆಯು ಭಾರತದಲ್ಲಿ ಸಾಂಪ್ರದಾಯಿಕ ಇಂಧನಕ್ಕೆ ಒಂದು ಸುಸ್ಥಿರ ಪರ್ಯಾಯವನ್ನು ಕಂಡುಹಿಡಿಯಲು ಸಹಾಯ ಮಾಡಬಹುದು. ಈ ನಿಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ನವೀಕರಿಸಲ್ಪಡಬಹುದಾದ ಶಕ್ತಿಮೂಲಗಳು ಒಂದು ಮುಖ್ಯವಾದ ಪಾತ್ರವನ್ನು ನಿರ್ವಹಿಸಬಹುದು.

ಆದ್ದರಿಂದ ಸರ್ಕಾರವು ಸರಿಯಾಗಿಯೇ ದೇಶದಲ್ಲಿ ನವೀಕರಿಸಲ್ಪಡಬಹುದಾದ ಶಕ್ತಿಮೂಲಗಳ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಗಾಗಿ ಮಹತ್ವಾಕಾಂಕ್ಷೆಯ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಕ್ಕೆ ಮುಂದಾಗಿದೆ. ವಾಯುಮಾಲಿನ್ಯವಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲದೆ ಭಾರತದ ಜಲಮಾಲಿನ್ಯ ಮತ್ತು ಸಂಬಂಧಿತ ಇತರೆ ಪರಿಸರದ ಸಮಸ್ಯೆಗಳನ್ನು ಪರಿಹರಿಸಲು ಸ್ಥಿರವಾದ ವಿದ್ಯುತ್ ಉತ್ಪಾದನೆ ಮತ್ತು ಸರಬರಾಜುಗಳು ಅತ್ಯವಶ್ಯಕವೆಂದು ಅಧ್ಯಯನಗಳು ಎತ್ತಿರೋಲಿಸುತ್ತವೆ. ದೇಶದಲ್ಲಿ ಬೆಳೆಯುತ್ತಿರುವ ಅಧಿಕತೆ, ಏರುತ್ತಿರುವ ರಫ್ತು, ಸುಧಾರಿಸುತ್ತಿರುವ ಮೂಲ ಸೌಕರ್ಯ ಮತ್ತು ಉತ್ತಮಗೊಳ್ಳುತ್ತಿರುವ ಕೌಟುಂಬಿಕ ಆದಾಯಗಳು ಶಕ್ತಿಮೂಲಗಳ ಬೇಡಿಕೆಯನ್ನು ಇನ್ನಷ್ಟು ಹೆಚ್ಚಿಸುತ್ತವೆ.

ಮುಂದಿನ 4-5 ವರ್ಷಗಳಲ್ಲಿ ದಿನಪೂರ್ತಿ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ವಿದ್ಯುತ್ ಲಭ್ಯವಿರುವುದನ್ನು ಖಾತ್ರಿಗೊಳಿಸುವತ್ತ ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರವು ಈ ವಲಯಕ್ಕೆ ನೀಡುತ್ತಿರುವ ಒತ್ತಾಸೆಯಿಂದಾಗಿ ಬೃಹತ್ ಬಂಡವಾಳ ಹೂಡುವ ಮೂಲಕ ವಿದ್ಯುತ್ ಕಳ್ಳತನ, ಕಲ್ಲಿದ್ದಲು ಸರಬರಾಜು - ಶಾಖೋತ್ಪನ್ನ ವಿದ್ಯುತ್ ಘಟಕಗಳಿಗೆ, ವಿದ್ಯುತ್ ಸರಬರಾಜು ವ್ಯವಸ್ಥೆಯ ಕೊರತೆ, ನವೀಕರಿಸಲ್ಪಡಬಹುದಾದ ಸೌರ, ಪವನ ಮತ್ತು ಜಲ ವಿದ್ಯುತ್ ಸಾಧ್ಯತೆಗಳನ್ನು ಬಳಸಿಕೊಳ್ಳುವುದು ಇತ್ಯಾದಿ ಸಮಸ್ಯೆಗಳನ್ನು ಎದುರಿಸಬೇಕಾಗಿದೆ. ಕೈಗೊಳ್ಳಲಾಗಿರುವ ಪ್ರಮುಖ ಕಾರಣಗಳಿಂದ ದೇಶದ ವಿದ್ಯುತ್ ಉತ್ಪಾದನಾ ಸಾಮರ್ಥ್ಯದ ಶೇಕಡ 60 ರಷ್ಟಿರುವ ಶಾಖೋತ್ಪನ್ನ ವಿದ್ಯುತ್ ಘಟಕಗಳಲ್ಲಿ ಉತ್ಪಾದನೆ ಶೇಕಡ 15.8 ರಷ್ಟು ಈಗಾಗಲೇ ವೃದ್ಧಿಯಾಗಿದೆ. ವಿದ್ಯುತ್ ಉತ್ಪಾದನಾ ಸಾಮರ್ಥ್ಯವನ್ನು ಶೇಕಡ 50ರಷ್ಟು ಹೆಚ್ಚಿಸಲು ಸರ್ಕಾರ ಯೋಜನೆ ರೂಪಿಸಿದೆ ಅಲ್ಲದೆ ಗ್ರಾಮೀಣ ಮತ್ತು ನಗರ ಪ್ರದೇಶಗಳಿಗೆ ನಿರಂತರವಾಗಿ ಕೈಗೆಟುಕುವ ಬೆಲೆಯಲ್ಲಿ ವಿದ್ಯುತ್ ಒದಗಿಸಲು ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರದ ಅನುದಾನವಾಗಿ 1.1 ಲಕ್ಷ ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದೆ. ಬೃಹತ್ ಬಂಡವಾಳ ಹೂಡಿಕೆಯ ಮೂಲಕ 2020ರ ಹೊತ್ತಿಗೆ ಕಲ್ಲಿದ್ದಲು ಉತ್ಪಾದನೆಯನ್ನು ದ್ವಿಗುಣಗೊಳಿಸಿ 100 ಕೋಟಿ ಟನ್‌ಗೆ ತಲುಪಿಸಲು ಸರ್ಕಾರವು ಯೋಜನೆ ಹಾಕಿಕೊಂಡಿದೆ. ಇತ್ತೀಚಿನ ಕಲ್ಲಿದ್ದಲು ಹರಾಜು ಈ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆಯನ್ನು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದ್ದು ಸರ್ಕಾರದ ಖಜಾನೆಗೆ 2 ಲಕ್ಷ ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿ ಆದಾಯ ತಂದಿದೆ, ಈ ಪೈಕಿ ಗಣನೀಯ ಮೊತ್ತವು ಈ ಹಿಂದುಳಿದ ಗಣರಾಜ್ಯಗಳಿಗೆ ಅಲ್ಲಿ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಚಟುವಟಿಕೆಗಳನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಸಲು ಸಂದಾಯವಾಗುವುದು.

ಸರ್ಕಾರವು ನವೀಕರಿಸಲ್ಪಡಬಹುದಾದ ಶಕ್ತಿಮೂಲಗಳ ವಿದ್ಯುತ್ ಉತ್ಪಾದನಾ ಸಾಮರ್ಥ್ಯದ ಗುರಿಯನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಸಿ 2022 ರೊಳಗೆ ಒಂದು ಲಕ್ಷ ಮೆ.ವ್ಯಾ. ಸೌರ ವಿದ್ಯುತ್ ಮತ್ತು 60,000 ಮೆ.ವ್ಯಾ. ಪವನ ವಿದ್ಯುತ್ ಎಂದು ಮಾಡಿದ್ದರಿಂದ, ನವೀಕರಿಸಲ್ಪಡಬಹುದಾದ ಶಕ್ತಿಮೂಲಗಳ ವಲಯಕ್ಕೆ ಮುಂದಿನ ಏಳು ವರ್ಷಗಳಲ್ಲಿ 10 ಲಕ್ಷ ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿ ಬಂಡವಾಳ ಹರಿದು ಬರುವ ನಿರೀಕ್ಷೆ ಇದೆ. ನಿಂತುಹೋಗಿರುವ ಜಲವಿದ್ಯುತ್ ಯೋಜನೆಗಳನ್ನು ಪುನಃ ಪ್ರಾರಂಭಿಸುವುದಲ್ಲದೆ ಸರ್ಕಾರವು ತನ್ನ ಮುಂಗಡ ಪತ್ರದಲ್ಲಿ ನವೀಕರಿಸಲ್ಪಡಬಹುದಾದ ಶಕ್ತಿಮೂಲಗಳಿಗೆ ಶೇಕಡ 65.8ರಷ್ಟು ಮೊತ್ತವನ್ನು ನಿಗದಿಪಡಿಸಿದೆ ಮತ್ತು ಸೌರ ಹಾಗೂ ಪವನ ವಿದ್ಯುತ್‌ಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದಂತೆ ಹೊಸ 'ನವೀಕರಿಸಲ್ಪಡಬಹುದಾದ ಶಕ್ತಿಮೂಲದ ನೀತಿ'ಯನ್ನು ಹೊರತರುವ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆಯಲ್ಲಿ ತೊಡಗಿದೆ. ಶಕ್ತಿ ಮೂಲಗಳ ಸಂರಕ್ಷಣೆಯ ನೀತಿ

ಯೂನಿವರ್ಸಲ್ ಕೋಚಿಂಗ್ ಸೆಂಟರ್

PSI ನ ಸಂಭವನೀಯ ಪ್ರಬಂಧಗಳು

ನಕ್ಷೆಯ ಭಾಗವಾಗಿ ಎನ್‌ಡಿಎ ಸರ್ಕಾರವು ತಲಾ 5 ಬಿಲಿಯನ್ ಡಾಲರು ಮೊತ್ತದ ಐದು ನಿಧಿಗಳನ್ನು ಪರಿಸರ ಸ್ನೇಹಿ ಶಕ್ತಿಮೂಲಗಳನ್ನು ಉತ್ತೇಜಿಸುವ ಉದ್ದೇಶದಿಂದ ಸ್ಥಾಪಿಸಲು ಯೋಜಿಸಿದೆ.

ಎಮ್.ಎನ್.ಆರ್.ಇ (ಹೊಸ ಮತ್ತು ನವೀಕರಿಸಲ್ಪಡಬಹುದಾದ ಶಕ್ತಿಮೂಲಗಳ ಮಂತ್ರಾಲಯವು) ಸರ್ಕಾರೀ ಮತ್ತು ಖಾಸಗಿ ಹಣಕಾಸು ಸಂಸ್ಥೆಗಳಾದ ಎಫ್.ಸಿ. (ವಿದ್ಯುತ್ ಹಣಕಾಸು ನಿಗಮ) ಆರ್.ಇ.ಸಿ. (ಗ್ರಾಮೀಣ ವಿದ್ಯುದೀಕರಣ ನಿಗಮ) ಐ.ಆರ್.ಇ.ಡಿ.ಎ. (ಭಾರತೀಯ ನವೀಕರಿಸಲ್ಪಡಬಹುದಾದ ಶಕ್ತಿಮೂಲಗಳ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಘಟಕ). ಐ.ಎಸ್.ಸಿ.ಐ ನಿಯಮಿತ, ಎಸ್‌ಬಿಐ ಕ್ಯಾಪಿಟಲ್ ಮಾರ್ಕೆಟ್ಸ್ ನಿಯಮಿತ ಮತ್ತು ಐಸಿಐಐಐ ನಂತಹ ಸಂಸ್ಥೆಗಳ ಸಹಾಯದೊಂದಿಗೆ 25 ಬಿಲಿಯನ್ ಡಾಲರುಗಳ ಮೂಲ ಬಂಡವಾಳ ಸಂಗ್ರಹಿಸಲು ಯೋಜಿಸಿದೆ. ಪರಿಸರ ಸ್ನೇಹಿ ಶಕ್ತಿಮೂಲಗಳೆಡೆಗೆ ಸರ್ಕಾರವು ತೀಕ್ಷ್ಣ ದೃಷ್ಟಿ ಬೀರಿರುವುದಕ್ಕೆ ಅಮೆರಿಕ ಸಂಯುಕ್ತ ಸಂಸ್ಥಾನಗಳು ಮತ್ತು ಚೀನಾ ದೇಶಗಳು ಪರಿಸರ ಬದಲಾವಣೆ ಕುರಿತು ಮಾಡಿಕೊಂಡಿರುವ ಒಪ್ಪಂದದ ಹಿನ್ನೆಲೆ ಇದೆ.

ಈ ಒಪ್ಪಂದದಂತೆ 2015ರ ಅಂತ್ಯದೊಳಗೆ ಅಮೆರಿಕವು ಹೊರಹಾಕುವ ಇಂಗಾಲದ ಪ್ರಮಾಣವನ್ನು ತಗ್ಗಿಸಿ 2005ರ ಮಟ್ಟಕ್ಕಿಂತಲೂ ಶೇಕಡ 26-28ರಷ್ಟು ಕೆಳಗೆ ತರುವುದು ಮತ್ತು ಚೀನಾ ದೇಶವು ತಾನು ಹೊರ ಹಾಕುವ ಅಪಾಯಕರ ಇಂಗಾಲದ ಡೈಯಾಕ್ಸೈಡ್‌ನ ಗರಿಷ್ಠ ಪ್ರಮಾಣವನ್ನು 2030ರ ಆಸುಪಾಸಿನಲ್ಲಿ ತಲುಪುವುದು.

ಸರ್ಕಾರವು ಘೋಷಿಸಿರುವ ಹೊಸ ಉಪಕ್ರಮಗಳು ಸ್ಥಳೀಯರಿಗೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ಆದ್ಯತೆಯನ್ನು ನೀಡುತ್ತವೆ. ಎನ್.ಟಿ.ಪಿ.ಸಿ., ಕೋಲ್ ಇಂಡಿಯಾ, ಎನರ್ಜಿ ಎಫಿಷಿಯನ್ಸಿ ಸರ್ವಿಸಸ್, ಪವರ್ ಗ್ರಿಡ್ ಕಾರ್ಪೊರೇಶನ್‌ಗಳು ಇತ್ತೀಚೆಗೆ ಖಾಸಗಿ ರಂಗಕ್ಕೆ ನೀಡಿದ ಒಂದು ಲಕ್ಷ ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳ ಮೌಲ್ಯದ ಖರೀದಿ ಆದೇಶಗಳು ಸ್ಥಳೀಯ ತಯಾರಿಕೆಯನ್ನು ಉತ್ತೇಜಿಸುವ ಮೂಲಕ ಪ್ರಧಾನಮಂತ್ರಿ ಶ್ರೀ ನರೇಂದ್ರಮೋದಿಯವರ 'ಭಾರತದಲ್ಲೇ ತಯಾರಿಸಿ' ನೀತಿಗೆ ಬಲ ನೀಡುತ್ತಿವೆ. ಆಂತರಿಕ ಸೌರ ಹಾಗೂ ಪವನ ವಿದ್ಯುತ್ ವಲಯಗಳ ದೊಡ್ಡ ಖರೀದಿ ಆದೇಶಗಳನ್ನು ಸ್ಥಳೀಯ ತಯಾರಿಕೆಗೆ ನೀಡುವುದರ ಮೂಲಕ ಅವರು ತಮ್ಮ ತಯಾರಿಕಾ ಸಾಮರ್ಥ್ಯವನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಸಿಕೊಂಡು ಜಾಗತಿಕ ಗುಣಮಟ್ಟದ ತಂತ್ರಜ್ಞಾನವನ್ನು ಅಳವಡಿಸಿಕೊಂಡು ತಮ್ಮ ಬೆಲೆಗಳ ಸ್ಪರ್ಧಾತ್ಮಕತೆಯನ್ನು ಉತ್ತಮಪಡಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗುವಂತೆ ಮಾಡಲಾಗಿದೆ. ಸ್ಥಳೀಯವಾಗಿ ತಯಾರಿಸಲಾದ ಸೆಲ್ಸ್ ಮತ್ತು ಫಲಕಗಳನ್ನೇ ಉಪಯೋಗಿಸುವ ವಿಶೇಷ ನಿಯಮ ವಿಧಿಸಿ 1000 ಮೆ.ವ್ಯಾ ನಷ್ಟು ಸೌರವಿದ್ಯುತ್ ಯೋಜನೆಗಳನ್ನು ಸರ್ಕಾರಿ ಸಂಸ್ಥೆಗಳು ಖರೀದಿಸಲಿವೆ. ರಕ್ಷಣಾ ವಿಭಾಗವು 300 ಮೆ.ವ್ಯಾ ಸೌರವಿದ್ಯುತ್ ಘಟಕಗಳನ್ನು ಖರೀದಿಸಲಿವೆ. ಮಿತ್ರವ್ಯಯದ ಮೂಲಕ ಶೇಕಡ 10ರಷ್ಟು ಶಕ್ತಿಯನ್ನು ಉಳಿಸುವ ಯೋಜನೆಯನ್ನು ಸರ್ಕಾರ ಹಾಕಿಕೊಂಡಿದೆ. 10,000 ಕೋಟಿ ಯೂನಿಟ್‌ಗಳನ್ನು ಉಳಿಸಬೇಕಾಗಿದೆ. ಇದು 11 ಕೋಟಿ ಜನರ ಜೀವನಗಳನ್ನು ಬೆಳಗಬಲ್ಲದು ಹಾಗೂ 40,000 ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಉಳಿಸಬಲ್ಲದು.

ನವೀಕರಿಸಬಹುದಾದ ಶಕ್ತಿಮೂಲಗಳ ಕಡೆ ತೀಕ್ಷ್ಣ ದೃಷ್ಟಿ ಹರಿಸುವ ಸರ್ಕಾರದ ವ್ಯೂಹವು ತನ್ನ ಇಂಧನ ಆಮದು ವೆಚ್ಚದಿಂದ ಪ್ರಚೋದಿತವಾಗಿದೆ. ಈಗಿನ ಸುಮಾರು 150 ಬಿಲಿಯನ್ ಡಾಲರುಗಳಷ್ಟಿರುವ ವೆಚ್ಚವು 2030ರ ಹೊತ್ತಿಗೆ 300 ಬಿಲಿಯನ್ ಡಾಲರುಗಳಿಗೆ ಮುಟ್ಟುವ ನಿರೀಕ್ಷೆ ಇದೆ. ಭಾರತವು ತನ್ನ ಅವಶ್ಯಕತೆಗಳ ಶೇಕಡ 80ರಷ್ಟು ಕಚ್ಚಾ ಎಣ್ಣೆ ಮತ್ತು ಶೇಕಡ 18ರಷ್ಟು ಅನಿಲವನ್ನು ಆಮದು ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದೆ. 2014ರ ಏಪ್ರಿಲ್‌ನಲ್ಲಿ ಶಾಖೋತ್ಪನ್ನ ವಿದ್ಯುತ್ ಸಾಮರ್ಥ್ಯ 168.4 ಗಿಗಾ ವ್ಯಾಟ್ ಜಲ ಮತ್ತು ನವೀಕರಿಸಬಹುದಾದ ಮೂಲದ ಸಾಮರ್ಥ್ಯ. ಕ್ರಮವಾಗಿ 40.5 ಮತ್ತು 31.7 ಗಿಗಾ.ವ್ಯಾ. ಆಗಿತ್ತು ಈ ವಲಯದಲ್ಲಿನ ಕಂಪೆನಿಗಳು 3000 ಮೆ.ವ್ಯಾ.ನಷ್ಟು ಪವನ ವಿದ್ಯುತ್ ಸಾಮರ್ಥ್ಯವನ್ನು ಸೇರಿಸುವ ಯೋಜನೆ ಹೊಂದಿವೆ. ಇದಕ್ಕಾಗಿ ಭಾರತದ ಪವನ ವಿದ್ಯುತ್ ಮಾರುಕಟ್ಟೆಯು ಸುಮಾರು 20,000 ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳ (316 ಬಿಲಿಯನ್ ಡಾಲರು) ಹೂಡಿಕೆಯನ್ನು ಮುಂದಿನ ವರ್ಷ ಆಕರ್ಷಿಸುವ ನಿರೀಕ್ಷೆಯಿದೆ. ಮುಂದಿನ 5-10 ವರ್ಷಗಳಲ್ಲಿ ಸುಮಾರು 293 ಜಾಗತಿಕ ಹಾಗೂ ಸ್ಥಳೀಯ ಕಂಪೆನಿಗಳು ಭಾರತದಲ್ಲಿ 266 ಗಿ.ವ್ಯಾ ಸೌರ, ಪವನ, ಸಣ್ಣ ಜಲ ಮತ್ತು ಜೈವಿಕ ತ್ಯಾಜ್ಯಮೂಲದ ವಿದ್ಯುತ್ ಅನ್ನು ಉತ್ಪಾದಿಸುವ ಬದ್ಧತೆಯನ್ನು ಮೆರೆದಿದೆ. ಈ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆಯು ಸುಮಾರು 310-350 ಬಿಲಿಯನ್ ಡಾಲರು ಬಂಡವಾಳ ಹೂಡಿಕೆಯನ್ನು ಬಯಸುತ್ತದೆ. ಏಪ್ರಿಲ್ 2000 ರಿಂದ ಫೆಬ್ರವರಿ 2015ರ ಅವಧಿಯಲ್ಲಿ ಈ ಉದ್ಯಮವು 9,548.82 ಮಿಲಿಯನ್ ಡಾಲರು ನೇರ ವಿದೇಶಿ ಹೂಡಿಕೆಯನ್ನು ಆಕರ್ಷಿಸಿದೆ.

ಮುಂದಿನ 4-5 ವರ್ಷಗಳಲ್ಲಿ ಭಾರತದ ವಿದ್ಯುತ್ ವಲಯವು 15 ಟ್ರಿಲಿಯನ್ ರೂಪಾಯಿಗಳ (237.35 ಬಿಲಿಯನ್ ಡಾಲರು) ಹೂಡಿಕೆಯ ಸಾಧ್ಯತೆಯನ್ನು ಹೊಂದಿದ್ದು ವಿದ್ಯುತ್ ಉತ್ಪಾದನೆ, ಸರಬರಾಜು, ವಿತರಣೆ ಮತ್ತು ಉಪಕರಣಗಳ ರಂಗಗಳಲ್ಲಿ ಅಪಾರ ಅವಕಾಶಗಳನ್ನು ಒದಗಿಸಲಿದೆ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಕೇಂದ್ರದ ಕಲ್ಲಿದ್ದಲು, ವಿದ್ಯುತ್ ಮತ್ತು ನವೀಕರಿಸಲ್ಪಡಬಹುದಾದ ಶಕ್ತಿಮೂಲಗಳ ಮಂತ್ರಿಯಾದ ಶ್ರೀ ಪಿಯೂಷ್ ಗೋಯಲ್.

ಸರ್ಕಾರದ ತತ್ಕ್ಷಣದ ಗುರಿಯೆಂದರೆ 2019ರ ವೇಳೆಗೆ ಎರಡು ಟ್ರಿಲಿಯನ್ ಯೂನಿಟ್ (ಕಿಲೋವ್ಯಾಟ್ ಅವರ್) ಗಳಷ್ಟು ವಿದ್ಯುತ್ ಅನ್ನು ಉತ್ಪಾದಿಸುವುದು. ಇದರರ್ಥ ಗೃಹ ಬಳಕೆಗೆ, ಉದ್ಯಮಕ್ಕೆ, ವಾಣಿಜ್ಯ ಚಟುವಟಿಕೆಗೆ ಮತ್ತು ಕೃಷಿಗೆ ನಿರಂತರ ವಿದ್ಯುತ್ ಒದಗಿಸುವ ಸಾಧನೆ ಮಾಡಲು ಈಗಿರುವ ಉತ್ಪಾದನಾ ಸಾಮರ್ಥ್ಯವನ್ನು ದ್ವಿಗುಣಗೊಳಿಸುವುದು.

ಸೌರವಿದ್ಯುತ್ ಘಟಕಗಳನ್ನು ಸ್ಥಾಪಿಸಲು ಒಂದು ಮೆ.ವ್ಯಾ. ಸಾಮರ್ಥ್ಯಕ್ಕೆ ಹತ್ತಿರ ಹತ್ತಿರ 2.4 ಹೆಕ್ಟೇರ್ (6 ಎಕರೆ) ಭೂಮಿಯ ಅವಶ್ಯಕತೆ ಇದೆ. ಇದು ಸರಿ ಸುಮಾರು ಕಲ್ಲಿದ್ದಲು ಉರಿಸುವ ಘಟಕದಷ್ಟೇ ಇದೆ - ಗಣಿಗಾರಿಕೆ, ನೀರಿನ ಶೇಖರಣೆ ಮತ್ತು ಹಾರುಬೂದಿಯ

ಯೂನಿವರ್ಸಲ್ ಕೋಚಿಂಗ್ ಸೆಂಟರ್

PSI ನ ಸಂಭವನೀಯ ಪ್ರಬಂಧಗಳು

ನಿರ್ವಹಣೆಗಳಿಗೆ ಘಟಕದ ಜೀವಮಾನದಲ್ಲಿ ಬೇಕಾಗುವ ಭೂಮಿಯ ಲೆಕ್ಕ ಹಿಡಿದರೆ, ಹಾಗೆಯೇ ಜಲಾಶಯಗಳಿಂದ ಮುಳುಗಡೆಯಾಗುವ ಭೂಮಿಯನ್ನು ಪರಿಗಣಿಸಿದರೆ ಜಲ ವಿದ್ಯುತ್ ಘಟಕಗಳೂ ಇಷ್ಟೇ ಪ್ರಮಾಣದ ಭೂಮಿ ಬೇಡುತ್ತವೆ. 1.33 ಮಿಲಿಯನ್ ಮೆ.ವ್ಯಾ ಸಾಮರ್ಥ್ಯದ ಸೌರವಿದ್ಯುತ್ ಘಟಕಗಳು ಭಾರತದ ಶೇಕಡ 1ರಷ್ಟು ಭೂಭಾಗದಲ್ಲಿ (32,000 ಚದರ ಕಿ.ಮೀ) ಸ್ಥಾಪಿಸಬಹುದು. ದೇಶದಾದ್ಯಂತ ಸೌರವಿದ್ಯುತ್ ಘಟಕಗಳಿಗೆ ಸೂಕ್ತವಾದ ಭೂಭಾಗಗಳು ಲಭ್ಯವಿವೆ. ಇದು ಭಾರತದ ಒಟ್ಟು ವಿಸ್ತೀರ್ಣದ ಶೇಕಡ 8ಕ್ಕೂ ಹೆಚ್ಚಿದ್ದು ಗಿಡಮರಗಳು ಇಲ್ಲದ ಅನುತ್ತಾದಕ ಬರಡು ಭೂಮಿಯಾಗಿದೆ. ಬಂಜರು ಭೂಮಿಯ ಒಂದು ಭಾಗದಲ್ಲದಷ್ಟೇ (32,000 ಚದರ ಕಿ.ಮೀ) ಸೌರವಿದ್ಯುತ್ 2000 ಬಿಲಿಯನ್ ಯೂನಿಟ್ (2013-14ನೇ ಸಾಲಿನ ಒಟ್ಟು ಉತ್ಪಾದನೆಯ ಎರಡರಷ್ಟು!) ವಿದ್ಯುತ್ ಅನ್ನು ಉತ್ಪಾದಿಸಬಹುದು. ಭೂಮಿಯ ಉತ್ಪಾದಕತೆಯು (ಯೂನಿಟ್‌ಗೆ 6 ರೂ. ಲೆಕ್ಕದಲ್ಲಿ) ಎಕರೆಗೆ 15 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿ ಆಗುತ್ತದೆ. ಇದು ಅನೇಕ ಉದ್ದಿಮೆಗಳಿಗೆ ಸರಿಸಮಾನವಾಗಿದೆ ಮತ್ತು ಅತ್ಯುತ್ತಮ ನೀರಾವರಿ ಕೃಷಿ ಭೂಮಿಗಿಂತ ಎಷ್ಟೋ ಪಾಲು ಹೆಚ್ಚಿದೆ. ಅಲ್ಲದೆ ಈ ಸೌರವಿದ್ಯುತ್ ಘಟಕಗಳು ಯಾವುದೇ ಕಚ್ಚಾ ಪದಾರ್ಥವನ್ನು ಬೇಡುವುದಿಲ್ಲ ಮತ್ತು ಅವು 'ಸ್ವಯಂ ಉತ್ಪಾದಕಗಳು'. ಒಟ್ಟು 'ಕನಿಷ್ಠ ಉತ್ಪಾದಕ' ಭೂಮಿಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಸೌರವಿದ್ಯುತ್ ಘಟಕಗಳು ಆವರಿಸಿಕೊಂಡರೆ, ಭವಿಷ್ಯದಲ್ಲಿ ಸೌರವಿದ್ಯುತ್ ಎಲ್ಲಾ ಭೂಗರ್ಭ ಇಂಧನ ಮೂಲದ (ಸ್ವಾಭಾವಿಕ ಅನಿಲ, ಕಲ್ಲಿದ್ದಲು, ಲಿಗ್ನೈಟ್, ಪರಮಾಣು ಇಂದನಗಳು ಮತ್ತು ಕಚ್ಚಾತ್ಯೆಲ) ವಿದ್ಯುತ್ ಬೇಡಿಕೆಗಳನ್ನು ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ನಿಭಾಯಿಸಬಲ್ಲದು. ಜನಸಂಖ್ಯೆಯ ಬೆಳವಣಿಗೆಯ ಪಥದಲ್ಲಿ ಸಂಭವಿಸುವ ಗರಿಷ್ಠ ಮಟ್ಟದಲ್ಲಿಯೂ ತಲಾವಾರು ವಿದ್ಯುತ್ ಬಳಕೆಯ ಪ್ರಮಾಣವು ಅಮೆರಿಕ/ಜಪಾನ್‌ಗಳಿಗೆ ಸಮಾನವಾಗಿರುವಂತೆ ಎಂದೆಂದಿಗೂ ಒದಗಿಸಬಲ್ಲಷ್ಟು ಭಾರತದ ಸೌರವಿದ್ಯುತ್ ಸಾಧ್ಯತೆ ಇದೆ. ಬೃಹತ್‌ಸೌರ ವಿದ್ಯುತ್ ಘಟಕಗಳಿಗೆ ಭೂಮಿಯನ್ನು ಪಡೆಯುವುದು ಭಾರತದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಸವಾಲಾಗಿದೆ. ಕೆಲವು ರಾಜ್ಯಸರ್ಕಾರಗಳು ಭೂಮಿಯ ಲಭ್ಯತೆಯ ಸಮಸ್ಯೆಯನ್ನು ಪರಿಹರಿಸಲು ವಿನೂತನ ಮಾರ್ಗಗಳ ಅನ್ವೇಷಣೆಯಲ್ಲಿ ತೊಡಗಿವೆ. ಉದಾಹರಣೆಗೆ, ತಮ್ಮ ವಿಸ್ತೃತವಾದ ನೀರಾವರಿ ನಾಲೆಗಳ ಮೇಲೆ ಸೌರವಿದ್ಯುತ್ ಘಟಕಗಳನ್ನು ಸ್ಥಾಪಿಸುವುದು. ಇದು ಸೌರವಿದ್ಯುತ್ ಅನ್ನು ಉತ್ಪಾದಿಸುವ ಜೊತೆಗೆ ಬಿಸಿಲಿಗೆ ನೀರು ಆವಿಯಾಗುವುದನ್ನು ತಡೆದು ನೀರಾವರಿ ಸೌಲಭ್ಯ ವ್ಯರ್ಥವಾಗುವುದನ್ನು ಕಡಿಮೆ ಮಾಡುತ್ತದೆ. ನಾಲೆಗಳ ಮೇಲೆ ಸೌರವಿದ್ಯುತ್ ಯೋಜನೆಗಳನ್ನು ಸ್ಥಾಪಿಸಿದ ಮೊಟ್ಟಮೊದಲೇ ರಾಜ್ಯ ಗುಜರಾತ್, ನರ್ಮದಾ ಯೋಜನೆಯ 19,000 ಕಿ.ಮೀ. ಉದ್ದದ ನಾಲೆಗಳನ್ನು ವಿದ್ಯುತ್ ಉತ್ಪಾದನೆಗಾಗಿ ಸೌರಫಲಕಗಳನ್ನು ಅಳವಡಿಸಲು ಉಪಯೋಗಿಸಿತು.

ಇದು ರಾಷ್ಟ್ರದಲ್ಲೇ ಮೊಟ್ಟಮೊದಲ ಇಂಥ ಯೋಜನೆಯಾಗಿದೆ. ಇಲ್ಲಿ ಪರಿಸರ ಸಂಬಂಧಿ ವಿಚಾರವೂ ಇದೆ. ವಿಸ್ತೃತವಾದ ಸೌರವಿದ್ಯುತ್ ಬಳಕೆಯು 2050ರ ಹೊತ್ತಿಗೆ 6 ಬಿಲಿಯನ್ ಟನ್‌ಗೂ ಮಿಕ್ಕು ಇಂಗಾಲದ ಡೈ ಆಕ್ಸೈಡ್ ಹೊರಹಾಕುವುದನ್ನು ತಡೆಯಬಲ್ಲದು. ಇದು ಅಮೆರಿಕದ ಈಗಿನ ಒಟ್ಟು ವಿದ್ಯುತ್ ಸಂಬಂಧಿ ಇಂಗಾಲದ ಡೈ ಆಕ್ಸೈಡ್ ಹೊರಸೂಸುವಿಕೆಗಿಂತ ಹೆಚ್ಚು ಅಥವಾ ಇಡೀ ಜಗತ್ತಿನ ಸಾಗಾಣಿಕೆ ರಂಗದ ಈಗಿನ ನೇರ ಹೊರಹಾಕುವಿಕೆಗಿಂತ ಮಿಗಿಲು. ಭಾರತದ ಅನೇಕ ಪ್ರದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಬಿಸಿಲು ಪ್ರಖರ ಮತ್ತು ಆಕಾಶವು ಶುಭ್ರ. 2050ರಲ್ಲಿ ಕಡಿತವನ್ನು ಇಂಗಾಲದ ಡೈಆಕ್ಸೈಡ್ ಹೊರಸೂಸುವಿಕೆಯಲ್ಲಿನ ಅತ್ಯಂತ ಹೆಚ್ಚಿನ ಕಡಿತವನ್ನು ಭಾರತ ಸಾಧಿಸಬಲ್ಲದು. ಚೀನಾ ಜೊತೆ ಸೇರಿದರೆ, ಜಾಗತಿಕ ಕಡಿತದ ಅರ್ಧದಷ್ಟು ಹೆಚ್ಚಿದ ಕಡಿತವನ್ನು ತೋರಿಸಬಹುದು. ಭಾರತವು ಸೌರವಿದ್ಯುತ್ ಚಟುವಟಿಕೆಯ ಕೇಂದ್ರವಾಗಿ ಹೊರಹೊಮ್ಮಬಹುದು. ಸರ್ಕಾರವು ಸಮಂಜಸವಾಗಿಯೇ 'ನೀತಿಯ ಚೌಕಟ್ಟು'ನ್ನು ಪ್ರತಿಷ್ಠಾಪಿಸುತ್ತಿದೆ. ಈಗಿನ ಸೌರವಿದ್ಯುತ್ ಉತ್ಪಾದನೆಯು 4000 ಮೆ.ವ್ಯಾ.ಗಿಂತ ಕಡಿಮೆ ಇದ್ದಾಗ್ಯೂ ಮುಂದಿನ 5-7 ವರ್ಷಗಳಲ್ಲಿ ಮಾಳಿಗೆ ಮೇಲಿನ ಸೌರ ವಿದ್ಯುತ್ ಉತ್ಪಾದನೆಯು 40,000 ಮೆ.ವ್ಯಾ. ತಲುಪುವ ನಿರೀಕ್ಷೆ ಇದೆ. ಜರ್ಮನಿಯ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಬ್ಯಾಂಕ್ (ಕೆ.ಎಫ್.ಡಬ್ಲ್ಯೂ) ಈಗಾಗಲೇ ರಾಜಸ್ಥಾನ ಮತ್ತು ತಮಿಳುನಾಡುಗಳಲ್ಲಿ ಪರಿಸರ ಸ್ನೇಹಿ ವಿದ್ಯುತ್ ಸರಬರಾಜು ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಸ್ಥಾಪಿಸಲು ಒಂದು ಬಿಲಿಯನ್ ಯೂರೋನಷ್ಟು ಸುಲಭ ಸಾಲವನ್ನು ನೀಡಿದೆ. ನೆಟ್ ಮೀಟರಿಂಗ್ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯಿಂದಾಗಿ ಅನೇಕ ನಗರಗಳಲ್ಲಿ ಜನಪ್ರಿಯವಾಗುತ್ತಿರುವ ಮಾಳಿಗೆಯ ಮೇಲಿನ ಸೌರವಿದ್ಯುತ್ ಘಟಕಗಳನ್ನು ಪ್ರೋತ್ಸಾಹಿಸಲು ಸದ್ಯದಲ್ಲೇ ಮತ್ತು ಒಂದು ಬಿಲಿಯನ್ ಯೂರೋನ ಸುಲಭ ಸಾಲವನ್ನು ಮಂಜೂರು ಮಾಡಲಿದೆ. ದೆಹಲಿ ಒಂದರಲ್ಲೇ ಮಾಳಿಗೆಯ ಮೇಲಿನ ಸೌರವಿದ್ಯುತ್ ಘಟಕಗಳಿಂದ 2000 ಮೆ.ವ್ಯಾ ನಷ್ಟು ವಿದ್ಯುತ್ ಉತ್ಪಾದಿಸುವ

42. ಜಾಗತೀಕರಣ ಮತ್ತು ಸೈಬರ್ ಅಪರಾಧ

ಯೂನಿವರ್ಸಲ್ ಕೋಚಿಂಗ್ ಸೆಂಟರ್

PSI ನ ಸಂಭವನೀಯ ಪ್ರಬಂಧಗಳು

2013ರ ಮಾರ್ಚ್ ತಿಂಗಳ ಒಂದು ಪತ್ರಿಕೆಯ ವರದಿಯೊಂದರ ಶೀರ್ಷಿಕೆ ಹೀಗಿತ್ತು: "ಅಮೆರಿಕ ಮೂಲದ ಐಸಿಐಎಐ ಬ್ಯಾಂಕ್ ನಿರ್ದೇಶಕನ ಖಾತೆಯಿಂದ ಸೈಬರ್ ಅಪರಾಧಿಗಳಿಂದ 50 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿ ಕಳ್ಳತನ" ಭಾರತದ ಅತಿದೊಡ್ಡ ಮತ್ತು ಖಾಸಗಿ ವಲಯದ ನಂಬರ್ ವನ್ ಬ್ಯಾಂಕ್ ಎನಿಸಿಕೊಂಡಿರುವ ಐಸಿಐಎಐ ಬ್ಯಾಂಕ್ ತನ್ನ ನಿರ್ದೇಶಕರ ಖಾತೆಯನ್ನೇ ಸೈಬರ್ ಅಪಾಯದಿಂದ ರಕ್ಷಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗಲಿಲ್ಲ. ವಿಶ್ವದ ಅತ್ಯಾಧುನಿಕ ಮತ್ತು ಸುಸಜ್ಜಿತ ಬ್ಯಾಂಕುಗಳಲ್ಲೊಂದು ಎನಿಸಿಕೊಂಡಿರುವ ಈ ಬ್ಯಾಂಕ್ ಹೊಂದಿರುವ ಅಪಾಯದ ಮಟ್ಟವನ್ನು ಇದು ಸೂಚಿಸುತ್ತದೆ. ಜತೆಗೆ ಇದು ಸಂಸ್ಥೆಯ ಅಸಹಾಯಕತೆಯನ್ನೂ ಸೂಚಿಸುತ್ತದೆ. ಮಾಹಿತಿ ತಂತ್ರಜ್ಞಾನವು ನಿಸ್ಸಂದೇಹವಾಗಿ ತನ್ನ ವೇಗ, ನಿಖರತೆ ಮತ್ತು ಪ್ರಗತಿಯ ಪ್ರಮಾಣ ಮತ್ತು ವಹಿವಾಟನ್ನು ಗಣನೀಯವಾಗಿ ಹೆಚ್ಚಿಸಿಕೊಂಡಿದೆ. ಆದರೆ ಸೈಬರ್ ಅಪಾಯಗಳು ಕೂಡಾ ನಿರೀಕ್ಷೆಗೂ ಮೀರಿದ ಪ್ರಮಾಣದಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚಿವೆ. ತೀರಾ ಮುಂದುವರಿದ ರಾಷ್ಟ್ರ ಎನಿಸಿಕೊಂಡಿರುವ ಅಮೆರಿಕದಲ್ಲಿ ಖಜಾನೆಯಿಂದ ಹಿಡಿದು ರಕ್ಷಣಾ ಕ್ಷೇತ್ರದವರೆಗೆ ಯಾವ ವಿಭಾಗವೂ ಸೈಬರ್ ಅಪಾಯದಿಂದ ಮುಕ್ತವಾಗಿಲ್ಲ. ಅಂದರೆ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಶೀಲ ರಾಷ್ಟ್ರಗಳೆಲ್ಲವೂ ಅಪಾಯದ ಸರಳವಾಗಿ ಸೈಬರ್ ಅಪರಾಧವನ್ನು ವ್ಯಾಖ್ಯಾನಿಸುವುದಾದರೆ, ಕಂಪ್ಯೂಟರ್ ಬಳಸಿಕೊಂಡು ಹೆಚ್ಚಿನ ಕಾನೂನುಬಾಹಿರ ಕೃತ್ಯಗಳನ್ನು ಎಸಗುವುದು ಅಂದರೆ ವಂಚನೆ ಜಾಲ, ಮಕ್ಕಳ ಅಶ್ಲೀಲ ಚಿತ್ರಗಳ ಕಳ್ಳಸಾಗಾಣಿಕೆ, ಭೌದ್ಧಿಕ ಆಸ್ತಿ, ಗುರುತಿಸುವಿಕೆಯ ಕದಿಯುವುದು, ಖಾಸಗೀತನವನ್ನು ಉಲ್ಲಂಘಿಸುವುದು ಹೀಗೆ ವಿಭಿನ್ನ ಚಟುವಟಿಕೆಗಳು ಸೇರುತ್ತವೆ. ಕಂಪ್ಯೂಟರ್‌ಗಳು ವಾಣಿಜ್ಯ, ಮನೋರಂಜನೆ ಮತ್ತು ಸರ್ಕಾರವೂ ಸೇರಿದಂತೆ ಎಲ್ಲ ಕ್ಷೇತ್ರಗಳನ್ನು ವ್ಯಾಪಿಸಿದ್ದು, ಇದರ ಪರಿಣಾಮವಾಗಿ ಇಂಟರ್‌ನೆಟ್ ಬಳಕೆ ವ್ಯಾಪಕ ಹಾಗೂ ಆಳವಾಗುತ್ತಿದೆ.

ಮೊದಲ ಬಾರಿಗೆ ಹಾಗೂ ವ್ಯಾಪಕವಾಗಿ ಕಂಪ್ಯೂಟರ್ ಮತ್ತು ಇಂಟರ್‌ನೆಟ್ ಬಳಕೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡ ಹೆಗ್ಗಳಿಕೆಯ ಅಮೆರಿಕ ಸೈಬರ್ ಅಪರಾಧದ ಸಂತ್ರಸ್ತರು ಮತ್ತು ಸೈಬರ್ ಅಪರಾಧಿಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿರುವ ದೇಶಗಳ ಸಾಲಿನಲ್ಲೂ ಅಗ್ರಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿದೆ. ಆದರೆ 21ನೇ ಶತಮಾನದ ವೇಳೆಗೆ ಒಂದಲ್ಲ ಒಂದು ಬಗೆಯ ಸೈಬರ್ ಅಪರಾಧವನ್ನು ನೋಡದ ಒಂದು ಪುಟ್ಟ ಹಳ್ಳಿ ಕೂಡಾ ವಿಶ್ವದಲ್ಲಿ ಇರಲಾರದು. ಈ ದಂಧೆ ವಿಶ್ವವ್ಯಾಪಿಯಾಗಿ ಬೆಳೆದಿದೆ.

ವಿವಿಧ ಸೈಬರ್ ಅಪರಾಧಗಳನ್ನು ಇಂದು ವಿಭಿನ್ನ ಹೆಸರಿನಿಂದ ಕರೆಯಲಾಗುತ್ತಿದೆ. ಕಂಪ್ಯೂಟರ್ ಜಾಲ ಹೇರಿಕೆ, ಪಾಸ್‌ವರ್ಡ್ ಕಳ್ಳತನ, ಕೈಗಾರಿಕಾ ಬೇಹುಗಾರಿಕೆ, ಸೈಬರ್ ವಂಚನೆ, ಸೈಬರ್ ಹಿಂಬಾಲಿಕೆ, ಕಂಪ್ಯೂಟರ್ ವಿಧ್ವಂಸಕ ಕೃತ್ಯ, ಗುರುತಿಸುವಿಕೆಯ ಹಳ್ಳತನ, ಅನಪೇಕ್ಷಿತ ಇ-ಮೇಲ್ ಸಂದೇಶ, ಖಾಸಗಿ ಮಾಹಿತಿ ಕಳ್ಳತನ, ಪಾಸ್‌ವರ್ಡ್ ಸಿಡಿಸುವಿಕೆ, ಕದಿಯುವಿಕೆ, ಸೈಬರ್ ಬಾಗಿರುವಿಕೆ, ಸಾಫ್ಟ್‌ವೇರ್ ಚೌರ್ಯ, ಡಿಜಿಟಲ್ ಬುಲಿಂಗ್, ಸೈಬರ್ ಉಗ್ರವಾದ ಇವುಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರಮುಖವಾದವುಗಳು.

ವಿವಿಧ ಸೈಬರ್ ಅಪರಾಧಗಳನ್ನು ಇಂದು ವಿಭಿನ್ನ ಹೆಸರಿನಿಂದ ಕರೆಯಲಾಗುತ್ತಿದೆ. ಕಂಪ್ಯೂಟರ್ ಜಾಲ ಹೇರಿಕೆ, ಪಾಸ್‌ವರ್ಡ್ ಕಳ್ಳತನ, ಕೈಗಾರಿಕಾ ಬೇಹುಗಾರಿಕೆ, ಸೈಬರ್ ವಂಚನೆ, ಸೈಬರ್ ಹಿಂಬಾಲಿಕೆ, ಕಂಪ್ಯೂಟರ್ ವಿಧ್ವಂಸಕ ಕೃತ್ಯ, ಗುರುತಿಸುವಿಕೆಯ ಹಳ್ಳತನ, ಅನಪೇಕ್ಷಿತ ಇ-ಮೇಲ್ ಸಂದೇಶ, ಖಾಸಗಿ ಮಾಹಿತಿ ಕಳ್ಳತನ, ಪಾಸ್‌ವರ್ಡ್ ಸಿಡಿಸುವಿಕೆ, ಕದಿಯುವಿಕೆ, ಸೈಬರ್ ಬಾಗಿರುವಿಕೆ, ಸಾಫ್ಟ್‌ವೇರ್ ಚೌರ್ಯ, ಡಿಜಿಟಲ್ ಬುಲಿಂಗ್, ಸೈಬರ್ ಉಗ್ರವಾದ ಇವುಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರಮುಖವಾದವುಗಳು.

ಕೇಡಿನ ಹರವು

ಹೊಸ ತಂತ್ರಜ್ಞಾನಗಳ ಸೃಷ್ಟಿ, ಹೊಸ ಅಪರಾಧದ ಅವಕಾಶಗಳನ್ನೂ ತಂದುಕೊಟ್ಟಿದೆ. ಆದರೆ ಕೆಲ ಹೊಸ ಬಗೆಯ ಅಪರಾಧಗಳು. ಹಾಗಾದರೆ ಸಾಂಪ್ರದಾಯಿಕ ಅಪರಾಧ ಕೃತ್ಯಗಳಿಗಿಂತ ಸೈಬರ್ ಅಪರಾಧಗಳು ಹೇಗೆ ಭಿನ್ನ? ಸಹಜವಾಗಿಯೇ ಒಂದು ಪ್ರಮುಖ ವ್ಯತ್ಯಾಸವೆಂದರೆ ಡಿಜಿಟಲ್ ಕಂಪ್ಯೂಟರ್ ಬಳಕೆ. ಆದರೆ ಎರಡು ವಿಭಿನ್ನ ಬಗೆಯ ಅಪರಾಧಗಳ ನಡುವಿನ ವ್ಯತ್ಯಾಸವನ್ನು ಪರಿಗಣಿಸಲು ಕೇವಲ ತಂತ್ರಜ್ಞಾನದ ಒಂದು ಅಂಶವಷ್ಟೇ ಸಾಲದು. ಅಪರಾಧಿಗಳಿಗೆ ವಂಚನೆ, ಮಕ್ಕಳ ಅಶ್ಲೀಲ ಚಿತ್ರಗಳ ರವಾನೆ ಮತ್ತು ಭೌದ್ಧಿಕ ಆಸ್ತಿ ಕಳ್ಳಸಾಗಾಣಿಕೆ ಅಥವಾ ಒಬ್ಬರ ಖಾಸಗೀತನ ಉಲ್ಲಂಘನೆಗೆ ಕಂಪ್ಯೂಟರ್ ಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ. ಈ ಎಲ್ಲ ಅಪರಾಧ ಕೃತ್ಯಗಳೂ ಸೈಬರ್ ಪದ ಜನಪ್ರಿಯವಾಗುವ ಮುನ್ನವೇ ನಡೆಯುತ್ತಿದ್ದವು. ಸೈಬರ್ ಅಪರಾಧಗಳಲ್ಲಿ ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಇಂಟರ್‌ನೆಟ್ ಬಳಕೆಯಾಗುತ್ತದೆ. ಅಂದರೆ ಇದು ಈಗ ಹಾಲಿ ಇರುವ ಅಪರಾಧ ನಡವಳಿಕೆಗಳ ವಿಸ್ತೃತ ರೂಪ ಎನ್ನಬಹುದು. ಆದರೆ ಇದಿಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲದೇ ಕೆಲ ವಿನೂತನ ಕಾನೂನುಬಾಹಿರ ಚಟುವಟಿಕೆಗಳಿಗೂ ಇದು ಅನ್ವಯಿಸುತ್ತದೆ. ಜಾಗತೀಕರಣ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆ ವಿಶ್ವಾದ್ಯಂತ ವ್ಯಾಪಕವಾಗುತ್ತಿರುವಂತೆಯೇ, ವಿಶ್ವದ ಇತರ ಭಾಗದ ಜತೆ ಯಾವುದೇ ಒಂದು ರಾಷ್ಟ್ರ ನಡೆಸುವ ಸಂವಾದದ ಮಟ್ಟ ಹಾಗೂ ಆಯಾಮಗಳು ಕೂಡಾ ಹೆಚ್ಚುತ್ತಿವೆ. ಅದೇ ರೀತಿ ಸೈಬರ್ ಅಪರಾಧಗಳ ಅಪಾಯ ಕೂಡಾ ಇದೇ ಮಟ್ಟದಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ಇದೇ ಆಯಾಮದಲ್ಲಿ ಬೆಳೆಯುತ್ತಿದೆ. ಬಹುಶಃ ಹೆಚ್ಚಿದ ಜಾಗತೀಕರಣ ಹೆಚ್ಚಿನ ಸೈಬರ್ ಅಪರಾಧಗಳ ಅಪಾಯಕ್ಕೂ ಕಾರಣವಾಗುತ್ತಿದೆ.

ಬಹುತೇಕ ಪ್ರಕರಣಗಳಲ್ಲಿ ಸೈಬರ್ ಅಪರಾಧ, ಒಬ್ಬ ವ್ಯಕ್ತಿ, ಸಂಸ್ಥೆ ಅಥವಾ ಸರ್ಕಾರದ ಬಗೆಗಿನ ಮಾಹಿತಿಯ ಮೇಲೆ ನಡೆಯುವ ದಾಳಿ ಎನ್ನಬಹುದು. ಇಲ್ಲಿ ದಾಳಿಯು ಭೌತಿಕ ಸ್ವರೂಪದ್ದಾಗಿರದೇ, ಇದು ವೈಯಕ್ತಿಕ ಅಥವಾ ಕಂಪನಿಗಳ ಕಾರ್ಯಸ್ವರೂಪದ ಮೇಲೆ ನಡೆಯುತ್ತದೆ. ಇದು ಅಂತರ್ಜಾಲದಲ್ಲಿ ಹೊಂದಿರುವ ನಿಗದಿತ ಗುಂಪಿನ ಅಥವಾ ವ್ಯಕ್ತಿಯ ವೈಯಕ್ತಿಕ ಮಾಹಿತಿಗಳ ಮೇಲೆ ನಡೆಯುವ ದಾಳಿ. ಈ ಡಿಜಿಟಲ್ ಯುಗದಲ್ಲಿ, ನಮ್ಮ ನಿತ್ಯಜೀವನದಲ್ಲಿ ವಾಸ್ತವ ಗುರುತಿಸುವಿಕೆ ಅತಿಮುಖ್ಯವಾಗುತ್ತದೆ. ಬಹು ಕಂಪ್ಯೂಟರ್ ಮಾಹಿತಿ ಖಜಾನೆಯಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಬಗೆಗಿನ ಮಾಹಿತಿ ಅಡಕವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಅದು ಸರ್ಕಾರಿ ಮಟ್ಟದಲ್ಲಿರಬಹುದು; ಇಲ್ಲವೇ ಕಾರ್ಪೊರೇಟ್ ಮಟ್ಟದಲ್ಲಿ ಇರಬಹುದು. ಈ ಅಪರಾಧಗಳು ಕಂಪ್ಯೂಟರ್ ನೆಟ್‌ವರ್ಕ್‌ಗಳ ಕೇಂದ್ರೀಕೃತ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯ ಲಾಭ ಪಡೆಯುತ್ತವೆ. ಜತೆಗೆ ಛಿದ್ರವಾಗಿರುವ ಮಾಹಿತಿಗಳೂ ಇವರ ನೆರವಿಗೆ ಬರುತ್ತವೆ.

ಇಂಥ ಅಪರಾಧಗಳ ಮುಖ್ಯ ಗುಣಲಕ್ಷಣವೆಂದರೆ ಇದು ಸ್ಥಳೀಯ ಸ್ವರೂಪದ್ದಲ್ಲದಾಗಿರುವುದು. ವಿಸ್ತೃತ ಕಾರ್ಯಕ್ಷೇತ್ರ ಹೊಂದಿರುವುದರಿಂದ ಒಂದು ನಿರ್ದಿಷ್ಟ ಕಾರ್ಯಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲೇ ಈ ಅಪರಾಧ ಎಸಗಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ. ಈ ಕಾರಣದಿಂದಾಗಿ ಕಾನೂನು ಜಾರಿ

ಯೂನಿವರ್ಸಲ್ ಕೋಚಿಂಗ್ ಸೆಂಟರ್

PSI ನ ಸಂಭವನೀಯ ಪ್ರಬಂಧಗಳು

ಸಂಸ್ಥೆಗಳಿಗೆ ಇದು ದೊಡ್ಡ ತಲೆನೋವಾಗಿ ಪರಿಣಮಿಸಿದೆ. ಸಾಂಪ್ರದಾಯಿಕ ಅಪರಾಧಗಳು ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಸ್ಥಳೀಯ ಅಥವಾ ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಮಟ್ಟದ್ದಾಗಿದ್ದರೆ, ಇದೀಗ ಸೈಬರ್ ಅಪರಾಧಗಳನ್ನು ಭೇದಿಸುವಲ್ಲಿ ಅಂತಾರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಸಹಕಾರ ಅಗತ್ಯವಾಗುತ್ತದೆ.

ಉದಾಹರಣೆಗೆ ಮಕ್ಕಳ ಅಶ್ಲೀಲ ಚಿತ್ರಗಳನ್ನು ವೀಕ್ಷಿಸುವುದು ಅಥವಾ ಹೊಂದಿರುವುದು ಒಂದು ದೇಶದಲ್ಲಿ ಅಪರಾಧವಲ್ಲದಿದ್ದರೆ, ಆತ ಇದನ್ನು ನಿಷೇಧಿಸಿರುವ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಅಪರಾಧ ಎಸಗಿದಂತಾಗುತ್ತದೆಯೇ? ಸೈಬರ್ ಅಪರಾಧಗಳು ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಎಲ್ಲಿ ನಡೆಯುತ್ತವೆ? ಎಲ್ಲಿ ದೂರವಾಣಿ ಸಂಭಾಷಣೆ ನಡೆಯುತ್ತಿದೆಯೋ ಅಲ್ಲೆಲ್ಲ ನಡೆಯುವ ಶ್ರೀಮಂತ ಸ್ವರೂಪದ ಮಾಹಿತಿ ವಿನಿಮಯ ಇದಾಗಿದೆ. ವಿಶ್ವದ ಯಾವುದೇ ಮೂಲೆಯಲ್ಲಿ ಕುಳಿತಿರುವ ವ್ಯಕ್ತಿಯ ಜತೆ ಇನ್ನೊಂದು ಮೂಲೆಯ ವ್ಯಕ್ತಿ ಸಂಪರ್ಕ ಸಾಧಿಸಬಹುದಾಗಿದೆ. ಇಡೀ ಗ್ರಹಕ್ಕೇ ವ್ಯಾಪಿಸಿರುವ ಅಂತರ್ಜಾಲದ ವ್ಯಾಪಕತೆಯ ಹಿನ್ನೆಲೆಯಲ್ಲಿ, ನೈಜ ಜಗತ್ತು ಹಾಗೂ ನೆಟ್‌ವರ್ಕ್‌ನಲ್ಲಿ ಇಂಟರ್‌ನೆಟ್ ಅಪರಾಧಿಗಳಿಗೆ ಹಲವು ಅಡಗುದಾಣಗಳನ್ನು ಸೃಷ್ಟಿಸಿಕೊಟ್ಟಿದೆ.

ಒಬ್ಬ ವ್ಯಕ್ತಿ ಒಂದು ಕಡೆ ನಡೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದರೆ, ತನಿಖಾತಂಡದವರು ಆತನ ಜಾಡು ಹಿಡಿಯಲು ಸಾಧ್ಯವಿದೆ. ಅಂತೆಯೇ ಸೈಬರ್ ಅಪರಾಧಿಗಳು ಕೂಡಾ ತಮ್ಮ ಗುರುತು ಮತ್ತು ಸ್ಥಳದ ಬಗ್ಗೆ ಮಾಹಿತಿಗಳನ್ನು ಬಿಟ್ಟಿರುತ್ತಾರೆ. ಇದನ್ನು ಯಾರೂ ಅನುಸರಿಸದಂತೆ ಅವರು ಶಕ್ತಿಮೀರಿ ಪ್ರಯತ್ನಗಳನ್ನು ಮಾಡಿದರೂ, ಅವರ ಹೆಜ್ಜೆಗುರುತುಗಳು ನೆಟ್‌ವರ್ಕ್‌ನಲ್ಲಿ ಉಳಿದಿರುತ್ತವೆ. ಇಂಥ ಸುಳಿವುಗಳನ್ನು ರಾಷ್ಟ್ರದ ಗಡಿಯೊಳಗೆ ಅನುಸರಿಸಲು ಕೂಡಾ ಅಂತಾರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಸೈಬರ್ ಒಪ್ಪಂದವನ್ನು ಆಂಗೀಕರಿಸಿರಬೇಕು.

ಕೇಡಿಗೆ ತಡೆ

ಈ ಅಪರಾಧಗಳ ಸ್ವರೂಪ ಮತ್ತು ವ್ಯಾಪ್ತಿ ದೇಶಗಳ ವಾಸ್ತವ ಗಡಿಯಾಚೆಗೆ ವ್ಯಾಪಿಸಿರುವುದರಿಂದ, ಇದುವರೆಗೂ ಸೈಬರ್ ಅಪರಾಧಗಳನ್ನು ಪರಿಣಾಮಕಾರಿಯಾಗಿ ಮತ್ತು ಅಂತಾರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಸಹಕಾರದಿಂದ ಇದನ್ನು ತಡೆಯುವುದು ಸಾಧ್ಯವಾಗಿಲ್ಲ. ಒಂದು ದೇಶ ಯಾವುದೇ ಹಂತದ ಡಿಜಿಟಲ್ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯನ್ನು ಹೊಂದಿದ್ದರೂ, ಇಂಥ ಅಪರಾಧಗಳು ನಡೆಯದಂತೆ ತಡೆಯಲು ಸಾಧ್ಯವೇ ಇಲ್ಲ.

ಸೈಬರ್ ಅಪರಾಧಗಳ ಪ್ರಮುಖ ಸಂತ್ರಸ್ತರಾಗಿರುವ ಪಾಶ್ಚಿಮಾತ್ಯ ದೇಶಗಳು ಸೈಬರ್ ಅಪರಾಧ ತಡೆಗೆ ಅಂತಾರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಸಹಕಾರ ನಿಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಉಪಕ್ರಮಗಳನ್ನು ಆರಂಭಿಸಿವೆ. 1996ರಲ್ಲಿ, ಯೂರೋಪ್ ಒಕ್ಕೂಟದ ಎಲ್ಲ ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಸರ್ಕಾರಗಳ ಪ್ರತಿನಿಧಿಗಳು, ಅಮೆರಿಕ, ಕೆನಡಾ ಮತ್ತು ಜಪಾನ್ ಪ್ರತಿನಿಧಿಗಳು ಒಟ್ಟಾಗಿ ಸೇರಿ, ಕಂಪ್ಯೂಟರ್ ಅಪರಾಧಗಳನ್ನು ಒಳಗೊಳ್ಳುವ ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಅಂತಾರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಒಪ್ಪಂದದ ಕರಡು ಸಿದ್ಧಪಡಿಸಿದರು. ತಕ್ಷಣ ಇದರ ವಿರುದ್ಧ ವಿಶ್ವಾದ್ಯಂತ ನಾಗರಿಕ ವಿಮೋಚನಾ ಗುಂಪುಗಳು ಪ್ರತಿಭಟನೆಗೆ ಇಳಿದವು. ಈ ಕರಡು ಒಪ್ಪಂದದ ಪ್ರಮುಖ ಅಂಶಗಳ ವಿರುದ್ಧ ಆಕ್ರೋಶ ವ್ಯಕ್ತವಾಯಿತು. ಈ ಕರಡು ಒಪ್ಪಂದದ ಪ್ರಮುಖ ಅಂಶವೆಂದರೆ, ಇಂಟರ್‌ನೆಟ್ ಸೇವೆ ಒದಗಿಸುವ ಸಂಸ್ಥೆಗಳು (ಐಎಸ್‌ಪಿ) ಎಲ್ಲ ಗ್ರಾಹಕ ವ್ಯವಹಾರಗಳ ಬಗೆಗಿನ ಮಾಹಿತಿಗಳನ್ನು ಸಂಗ್ರಹಿಸಿ ಇಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಬೇಕು ಮತ್ತು ಬೇಡಿಕೆಗೆ ಅನುಗುಣವಾಗಿ ಇದನ್ನು ಸರ್ಕಾರ ಅಥವಾ ಅಧಿಕಾರಿಗಳಿಗೆ ನೀಡಬೇಕು. ಆದರೆ ಈ ಕರಡು ಒಪ್ಪಂದದ ಬಗೆಗಿನ ಮುಂದಿನ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆಗಳು ಮುಂದುವರಿದವು. 2001ರ ನವೆಂಬರ್ 23ರಂದು ಕೌನ್ಸಿಲ್ ಆಫ್ ಯೂರೋಪ್ ಸೈಬರ್ ಕ್ರೈಂ ಕನ್ವೆನ್ಷನ್ (ಸಿಇಸಿ) ನಲ್ಲಿ 30 ರಾಷ್ಟ್ರಗಳು ಈ ಒಪ್ಪಂದಕ್ಕೆ ಸಹಿ ಮಾಡಿದವು.

ಇದಕ್ಕೆ ಪೂರಕವಾಗಿ 2002ರಲ್ಲಿ ಈ ಒಪ್ಪಂದಕ್ಕೆ ಹೆಚ್ಚುವರಿ ಭದ್ರತೆಗಳನ್ನು ಒದಗಿಸಲಾಯಿತು. ಉಗ್ರಗಾಮಿ ಚಟುವಟಿಕೆಗಳು, ವರ್ಣಭೇದ, ಹೊರದೇಶಗಳ ಸೈಬರ್ ಅಪರಾಧಗಳನ್ನು ಇದರ ವ್ಯಾಪ್ತಿಗೆ ತರಲಾಯಿತು. ಅಂತಾರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಮಟ್ಟದಲ್ಲಿ ಕೂಡಾ ಇಂಥ ಪ್ರಯತ್ನಗಳು ನಡೆದವು. ಯುನೈಟೆಡ್ ನೇಷನ್ಸ್ ಕಮಿಷನ್ ಆನ್ ಇಂಟರ್‌ನ್ಯಾಷನಲ್ ತುಲೆ ಲಾ ಅಡಿಯಲ್ಲಿ ಈ ಪ್ರಯತ್ನ ನಡೆದರೂ ಈ ಬಗ್ಗೆ ಅಂತಿಮ ನಿರ್ಧಾರಕ್ಕೆ ಇನ್ನೂ ಬರಲಾಗಲಿಲ್ಲ. ರಷ್ಯಾ ಪ್ರಸ್ತಾಪಿಸಿದ್ದ ಸೈಬರ್ ಅಪರಾಧ ಕುರಿತ ಒಪ್ಪಂದವನ್ನು ವಿಶ್ವಸಂಸ್ಥೆ 2010ರಲ್ಲಿ ತಿರಸ್ಕರಿಸಿತು. ವಿಶ್ವವ್ಯಾಪಿಯಾಗಿ ಬೆಳೆದಿರುವ ಅಂತರ್ಜಾಲ ಜಗತ್ತನ್ನು ನಿಯಂತ್ರಿಸಲು ಅಂತಾರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಸಹಕಾರಕ್ಕೆ ಅನುವು ಮಾಡಿಕೊಡುವ ಈ ಕರಡು ಒಪ್ಪಂದ ಕೊನೆ ಕ್ಷಣದಲ್ಲಿ ಬಿದ್ದುಹೋಯಿತು. ಕಾನೂನುಬದ್ಧ ಗಡಿಯಾಚೆಗಿನ ಕಂಪ್ಯೂಟಿಂಗ್ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯಾದ ಕ್ಲೌಡ್ ಕಂಪ್ಯೂಟಿಂಗ್ ವ್ಯವಸ್ಥೆಗೆ ರಾಷ್ಟ್ರಗಳು ಒಪ್ಪಿಗೆ ನೀಡಿದವು. ಇದರ ಪರಿಣಾಮವಾಗಿ ಗಡಿಯಾಚೆಗಿನ ಸೈಬರ್ ಅಪರಾಧ ಕೂಡಾ ವ್ಯಾಪಕವಾಗಿ ಬೆಳೆಯಿತು. ಇವುಗಳ ನಿಯಂತ್ರಣಕ್ಕೆ ಅಂತಾರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಕಾನೂನಿನ ತುರ್ತು ಅಗತ್ಯವಿದೆ.

ವಿಶ್ವಸಂಸ್ಥೆಯ ಮಧ್ಯಸ್ಥಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಶೀಲ ಮತ್ತು ಬಂಡವಾಳಶಾಹಿ ರಾಷ್ಟ್ರಗಳಾದ ಯೂರೋಪಿಯನ್ ಒಕ್ಕೂಟ, ಅಮೆರಿಕ ಮತ್ತು ಕೆನಡಾದಂಥ ರಾಷ್ಟ್ರಗಳ ನೇತೃತ್ವದ ದೇಶಗಳ ನಡುವೆ ನಡೆದ ಮಾತುಕತೆಯಲ್ಲಿ ಭಿನ್ನಾಭಿಪ್ರಾಯಗಳನ್ನು ಬಗೆಹರಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗಲಿಲ್ಲ. ವಿಶ್ವಸಂಸ್ಥೆಯ ಸಲಹಾ ಸಮಿತಿ ಸೈಬರ್ ಅಪರಾಧಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಸಮಗ್ರ ಅಧ್ಯಯನ ನಡೆಸುವ ಪ್ರಸ್ತಾವವನ್ನು ಪರಿಶೀಲಿಸುತ್ತಿದೆ. ಈ ಅಧ್ಯಯನದ ಬಳಿಕ ಪರಸ್ಪರ ಭಿನ್ನಾಭಿಪ್ರಾಯಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿರುವ ದೇಶಗಳು ಹತ್ತಿರಕ್ಕೆ ಬರಲು ಅಥವಾ ಅವುಗಳ ನೇತೃತ್ವದಲ್ಲೇ ಇಂಥ ಒಪ್ಪಂದ ಸಿದ್ಧಪಡಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗಬಹುದು. ಇದರ ಪ್ರಸ್ತಾಪಗಳು ಬಹುಶಃ ಜಾಗತಿಕ ಒಪ್ಪಂದದ ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಮಾತುಕತೆಗಳಿಗೂ ಕಾರಣವಾಗಬಹುದು. ಆದರೆ ಇದಕ್ಕೆ ಹಲವು ವರ್ಷ ಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ.

ಸೈಬರ್ ಅಪರಾಧಗಳ ನಿಯಂತ್ರಣದ ಸಲುವಾಗಿ ಭಾರತ ಸರ್ಕಾರ, ಯುಎನ್‌ಐಸಿಐಟಿಆರ್‌ಎಲ್‌ನ ಕೆಲ ವಿಧಿಗಳನ್ನು ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡಿದೆ ಮತ್ತು ಮಾಹಿತಿ ತಂತ್ರಜ್ಞಾನ ಕಾಯ್ದೆ-2000ನ್ನು ಜಾರಿಗೊಳಿಸಿದೆ. ಈ ಕಾಯ್ದೆಯ ಅನ್ವಯ ಎಲೆಕ್ಟ್ರಾನಿಕ್ ಸಂಪರ್ಕ ತಂತ್ರಜ್ಞಾನದ ಮೂಲಕ ವಿನಿಮಯ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವ ವಾಣಿಜ್ಯ ವಹಿವಾಟುಗಳಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ಮಾಹಿತಿಗಳಿಗೆ ಕಾನೂನುಬದ್ಧ ಮಾನ್ಯತೆ ನೀಡಲಾಗುತ್ತದೆ. ಈ

ಯೂನಿವರ್ಸಲ್ ಕೋಚಿಂಗ್ ಸೆಂಟರ್

PSI ನ ಸಂಭವನೀಯ ಪ್ರಬಂಧಗಳು

ಕಾಯ್ದೆಯು ಸೈಬರ್ ಅಪರಾಧಗಳನ್ನು ಸಿವಿಲ್ ಹಾಗೂ ಕ್ರಿಮಿನಲ್ ಎಂಬ ಎರಡು ವರ್ಗಗಳಲ್ಲಿ ವಿಂಗಡಿಸಿದೆ. ಹಾಗೂ ಇವೆರಡೂ ವರ್ಗಗಳಿಗೆ ಕಾನೂನು ಮಾನ್ಯತೆ ನೀಡಿದೆ.

1. ಡಿಜಿಟಲ್ ಸಹಿ: ಕೈಬರಹದ ಹಸ್ತಾಕ್ಷರಗಳನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸುವುದೂ ಇದರಲ್ಲಿ ಸೇರಿವೆ.
2. ಎಲೆಕ್ಟ್ರಾನಿಕ್ ದಾಖಲೆಗಳು: ಇದರಲ್ಲಿ ದಾಖಲೆಗಳನ್ನು ಉಳಿಸುವುದು, ವರ್ಗೀಕರಣ, ಸ್ವೀಕೃತಿ, ವಿತರಣೆ ಮತ್ತು ಭದ್ರತೆಗಳು ಸೇರಿವೆ.
3. ಡಿಜಿಟಲ್ ಸಹಿಯ ಪ್ರಮಾಣಪತ್ರಗಳನ್ನು ನೀಡಲು ಮತ್ತು ನಿಯಂತ್ರಿಸಲು ಅಗತ್ಯವಾದ ಮೂಲಸೌಕರ್ಯ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ.
4. ಸೈಬರ್ ನಿಯಂತ್ರಣ ಮೇಲ್ವಿಚಾರಣೆ ನ್ಯಾಯಮಂಡಳಿಯ ರಚನೆ.
5. ಎಲೆಕ್ಟ್ರಾನಿಕ್ ದಾಖಲೆಗಳನ್ನು ಪರಿಗಣಿಸುವ ಸಂಬಂಧ ಹಾಲಿ ಇರುವ ಕಾನೂನುಗಳಿಗೆ ತಿದ್ದುಪಡಿ.
6. ಸೈಬರ್ ಅಪರಾಧಕ್ಕೆ ಶಿಕ್ಷೆ ಮತ್ತು ದಂಡ.

ಭಾರತವು ವ್ಯಾಪಕ ಕಂಪ್ಯೂಟರಿಕರಣದತ್ತ ದಾಪುಗಾಲು ಇಡುತ್ತಿದ್ದು, ಹಲವು ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ಇಂಟರ್‌ನೆಟ್ ಮೂಲಕ ನಿರ್ವಹಿಸಲು ಮುಂದಾಗಿದೆ. ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಕಾರ್ಯಗಳ ಆಡಳಿತದಿಂದ ಹಿಡಿದು ಮೇಲ್ವಿಚಾರಣೆ ವರೆಗೆ ಹಲವಾರು ಸರ್ಕಾರಿ ಕೆಲಸ ಕಾರ್ಯಗಳು ಕೂಡಾ ಅಂತರ್ಜಾಲಕ್ಕೆ ಸೇರ್ಪಡೆಯಾಗಿವೆ. ಆಧಾರ್ ಕಾರ್ಡ್ ಆಧಾರಿತವಾಗಿ ಫಲಾನುಭವಿಗಳಿಗೆ ಸರ್ಕಾರಿ ಪ್ರಯೋಜನಗಳನ್ನು ಸಮರ್ಪಕವಾಗಿ ವಿತರಿಸಲಾಗುತ್ತಿದೆ. ಇದರ ಜತೆಗೆ ಸೈಬರ್ ಅಪರಾಧಗಳಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ಅಪಾಯಗಳು ಕೂಡಾ ದಿನದಿಂದ ದಿನಕ್ಕೆ ಹೆಚ್ಚುತ್ತಿವೆ. ಈ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಮತ್ತಷ್ಟು ವಿಕೋಪಕ್ಕೆ ಹೋಗುವ ಮುನ್ನ, ಸೈಬರ್ ಅಪರಾಧದ ಪೆಂಡಂಟವನ್ನು ಹೊಡೆದೋಡಿಸಲು ಮತ್ತು ಅದು ಸಾಧ್ಯವಾಗದಿದ್ದರೆ, ಪರಿಣಾಮಕಾರಿಯಾಗಿ ನಿಯಂತ್ರಿಸಲು ತುರ್ತು ಕ್ರಮಗಳನ್ನು ಕೈಗೊಳ್ಳಬೇಕಾದ ಅಗತ್ಯವಿದೆ. ಭಾರತ ಸರ್ಕಾರ ಈಗಾಗಲೇ ದೇಶಕ್ಕೆ ಸೀಮಿತವಾದ ಇಂಟರ್‌ನೆಟ್ ಜಾಲವನ್ನು ಅಭಿವೃದ್ಧಿಪಡಿಸುವ ನಿಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ದೊಡ್ಡ ಹೆಜ್ಜೆ ಇಟ್ಟಿದೆ. ಇದು ಕಾರ್ಯರೂಪಕ್ಕೆ ಬಂದಲ್ಲಿ, ವರ್ಲ್ಡ್‌ವೈಡ್ ವೆಬ್ ಅವಲಂಬಿಸಬೇಕಾದ ಅಗತ್ಯತೆ ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ಇದನ್ನು ನ್ಯಾಷನಲ್ ನಾಲೆಡ್ಜ್ ನೆಟ್‌ವರ್ಕ್ ಎಂದು ಹೆಸರಿಸಲಾಗಿದೆ.

ಇದು ಕಾರ್ಯರೂಪಕ್ಕೆ ಬಂದರೂ, ಬಾಹ್ಯಮೂಲಗಳಿಂದ ನಡೆಯುವ ಸೈಬರ್ ದಾಳಿಗಳನ್ನು ತಡೆದುಕೊಳ್ಳುವ ಪ್ರತಿಬಂಧಕ ಶಕ್ತಿ ನಮಗೆ ಸಿಗುವುದಿಲ್ಲ. ಏಕೆಂದರೆ ಇದು ಯಾವುದೇ ಒಂದು ಹಂತದಲ್ಲಾದರೂ ವರ್ಲ್ಡ್‌ವೈಡ್ ವೆಬ್ ಜತೆ ಸಂಪರ್ಕ ಹೊಂದಿರಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಖಂಡಿತವಾಗಿಯೂ ಇದು ಭಾರತದ ದೇಶೀಯ ಜಾಲಕ್ಕೆ ಉನ್ನತ ಮಟ್ಟದ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯವನ್ನು ನೀಡಬಲ್ಲದು. ವರ್ಲ್ಡ್‌ವೈಡ್‌ವೆಬ್ ಮೇಲೆ ದಾಳಿಗಳು ನಡೆದರೂ, ನಾವು ಸ್ವತಂತ್ರವಾಗಿ ಕಾರ್ಯನಿರ್ವಹಿಸಲು ಅವಕಾಶವಾಗಲಿದೆ. ಉಗ್ರರ ದಾಳಿ ಹೆಚ್ಚುತ್ತಿರುವ ಹಿನ್ನೆಲೆಯಲ್ಲಿ ವರ್ಲ್ಡ್‌ವೈಡ್‌ವೆಬ್ ಮೇಲೆ ದಾಳಿ ಸಾಧ್ಯತೆಗಳು ದಟ್ಟವಾಗಿವೆ.

ಉಪಸಂಹಾರ

ಸೈಬರ್ ಅಪರಾಧಗಳನ್ನು ತಡೆಯುವ ನಿಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ರಾಜನಿಕ ಹೊಂದಾಣಿಕೆ, ವೈಯಕ್ತಿಕ ಉತ್ತೇಜನ, ತಾಂತ್ರಿಕ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ, ತರಬೇತಿ ಮತ್ತು ಕಾನೂನು ಜಾರಿ ವಿಭಾಗದ ಸಿಬ್ಬಂದಿಯ ಮನೋಪ್ರವೃತ್ತಿಯಲ್ಲಿ ಬದಲಾವಣೆ ತುರ್ತು ಅಗತ್ಯ ಎಂಬ ನಿರ್ಧಾರಕ್ಕೆ ಬರಬಹುದು. ವಿಶ್ವವ್ಯಾಪಿಯಾಗಿ ಬೆಳೆಯುತ್ತಿರುವ ಈ ದಂಧೆಯನ್ನು ತಡೆಯಲು ಮತ್ತು ಬದಲಾಗುತ್ತಿರುವ ಸೈಬರ್ ಅಪರಾಧ ಸ್ವರೂಪವನ್ನು ಪರಿಣಾಮಕಾರಿಯಾಗಿ ನಿಯಂತ್ರಿಸಲು ಜಾಗತಿಕ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಇಂದಿನ ತುರ್ತು ಅಗತ್ಯ.

43. ವಿಜ್ಞಾನ : ವರವೇ ಅಥವಾ ಶಾಪವೇ?

ಪೀಠಿಕೆ

ಮಾನವತೆಯ ಮೇಲೆ ವಿಜ್ಞಾನ ಬೀರಿದ ಪ್ರಭಾವ ಅರ್ಥನೀಯ. ಮೇಲ್ಮೂಲಕ್ಕೆ ವಿಜ್ಞಾನ ಮತ್ತು ವೈಜ್ಞಾನಿಕ ಸಂಶೋಧನೆಗಳು ಮಾನವತೆಗೆ ಸಿಕ್ಕಿದ ದೊಡ್ಡ ವರ. ಆದರೆ ನಾವಿಂದು ಇದಕ್ಕೆ ವಿರುದ್ಧವಾದ ಕೆಲ ಘಟನೆಗಳಿಗೂ ಸಾಕ್ಷಿಯಾಗುತ್ತಿದ್ದೇವೆ.

ವಿಜ್ಞಾನ ಎನ್ನುವುದು ಹೇಗೆ ನಮಗೆ ಆಶೀರ್ವಾದ?

ಭೌತಿಕ ಕಲ್ಯಾಣ ಮತ್ತು ಮಾನಸಿಕ ಮನೋಪ್ರವೃತ್ತಿ ಮೇಲೆ ಅದು ಬೀರುವ ಪರಿಣಾಮ. ವೈಜ್ಞಾನಿಕ ಸಂಶೋಧನೆಗಳು ನಮ್ಮ ದೈನಂದಿನ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಬೀರಿದ ಪರಿಣಾಮ ಅಪಾರ. ವಿದ್ಯುತ್, ಸಂಪರ್ಕ, ಸಾರಿಗೆ, ಮನೋರಂಜನೆ, ಕಂಪ್ಯೂಟರ್, ಆರೋಗ್ಯ, ವೈದ್ಯಕೀಯ, ತಡೆಯಬಹುದಾದ ಮತ್ತು ಗುಣಪಡಿಸಬಹುದಾದ ಔಷಧಿಗಳು, ಸಾಂಕ್ರಾಮಿಕ ರೋಗಗಳ ನಿಯಂತ್ರಣ ಮತ್ತು ರೋಗ ನಿಯಂತ್ರಣ, ಕೈಗಾರಿಕೆ ಕೃಷಿ ಹಾಗೂ ಆರ್ಥಿಕ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ, ಉತ್ಪಾದನಾ ಸಾಧನಗಳ ಮತ್ತು ಉತ್ಪಾದಕತೆಯ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಹೀಗೆ ವಿಭಿನ್ನ ಕ್ಷೇತ್ರಗಳಲ್ಲಿ ಇದರ ಪ್ರಯೋಜನವನ್ನು ಕಾಣಬಹುದು. ನಮ್ಮ ಮಾನಸಿಕ ಆರೋಗ್ಯದ ಮೇಲೆಯೂ ವಿಜ್ಞಾನ ಹಾಗೂ ತಂತ್ರಜ್ಞಾನ ಸಾಕಷ್ಟು ಪ್ರಭಾವ ಬೀರಿದೆ. ವೈಜ್ಞಾನಿಕ ದೃಷ್ಟಿಕೋನವನ್ನು ಬೆಳೆಸಿಕೊಳ್ಳುವುದರಿಂದ ನಾವು ಮೂಢನಂಬಿಕೆಯನ್ನು ಹೋಗಲಾಡಿಸಬಹುದು; ಇದು ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಪ್ರಶ್ನಿಸುವ ಮನೋಭಾವವನ್ನು ಬೆಳೆಸುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ವಸ್ತುನಿಷ್ಠ ದೃಷ್ಟಿಕೋನವನ್ನು ಹೊಂದಲು ಸಹಕಾರಿಯಾಗಿದೆ.

ಇದು ಹೇಗೆ ನಮಗೆ ಶಾಪ?

ಯೂನಿವರ್ಸಲ್ ಕೋಚಿಂಗ್ ಸೆಂಟರ್

PSI ನ ಸಂಭವನೀಯ ಪ್ರಬಂಧಗಳು

ಇದು ನಮಗೆ ವರ ಅಥವಾ ಆಶೀರ್ವಾದ ಎಂದು ಪರಿಗಣಿಸುವ ಎಲ್ಲ ಅಂಶಗಳೂ ಅದರ ಕರಾಳ ಮುಖವನ್ನು ಹೊಂದಿವೆ ಎನ್ನುವುದು ವಾಸ್ತವ. ಇದು ನಮಗೆ ಶಾಪವಾಗಿ ಪರಿಣಿಸುತ್ತದೆ. ಭೌತಿಕ ಸಂಪತ್ತು ಅಥವಾ ಕಲ್ಯಾಣ ಎನ್ನುವುದು, ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಭೌತಿಕತೆ ಹಾಗೂ ತಂತ್ರಜ್ಞಾನ ವಿಧಾನದಿಂದ ವಿನಾಶಕ್ಕೆ ದಾರಿ ಮಾಡಿಕೊಡುತ್ತದೆ. ವೈಜ್ಞಾನಿಕ ಮತ್ತು ತಂತ್ರಜ್ಞಾನವನ್ನು ಉತ್ಪಾದನಾ ವಿಧಾನದಲ್ಲಿ ಅಳವಡಿಸಿಕೊಂಡಿರುವುದರಿಂದ ಪರಿಸರದ ಮೇಲೆ ವ್ಯಾಪಕ ಪ್ರಮಾಣದಲ್ಲಿ ಹಾನಿಯಾಗುತ್ತಿದೆ. ಮಾಲಿನ್ಯ ಮಿತಿಮೀರಿದೆ. ಹೊಸ ರೋಗಗಳು, ಔಷಧ ನಿರೋಧಕ ರೋಗಗಳಿಗೆ ಕಾರಣವಾಗಿದೆ. ವೈದ್ಯಕೀಯ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ಆಗಿರುವ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಯ ದುರ್ಬಳಕೆಯೂ ವ್ಯಾಪಕವಾಗಿ ಕಂಡುಬರುತ್ತಿದ್ದು, ಇದು ಭ್ರೂಣಹತ್ಯೆಯಂಥ ಪಾತಕಗಳಿಗೆ ಕಾರಣವಾಗುತ್ತಿದೆ. ವಿಚಾರಣಾ ಮನೋಭಾವ ಮತ್ತು ಧನಾತ್ಮಕತೆ ಎನ್ನುವುದು ವಾಸ್ತವವಾಗಿ ಒಂದು ಹಂತವನ್ನು ದಾಟಿದ ಬಳಿಕ, ನಮ್ಮಲ್ಲಿನ ಮಾನವೀಯತೆಯನ್ನು ಹತ್ತಿಕ್ಕುತ್ತದೆ ಹಾಗೂ ನಮ್ಮ ಮುಕ್ತ ಯೋಚನಾಲಹರಿಯನ್ನು ನಿಯಂತ್ರಿಸುತ್ತದೆ. ಅಂತೆಯೇ ಹಲವಾರು ವೈಜ್ಞಾನಿಕ ಸಾಧನಗಳು ನಮ್ಮ ಯೋಚನಾ ಲಹರಿಯನ್ನು ನಿಯಂತ್ರಿಸುವ ಸಾಧನಗಳಾಗಿವೆ ಎನ್ನುವುದನ್ನು ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳಲೇಬೇಕು. ಇಂಥ ಸಾಧನಗಳು ಮನುಷ್ಯನನ್ನು ಪರಾವಲಂಬಿಯಾಗಿ ಮಾಡುವುದಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲದೇ, ನಮ್ಮ ಸೃಜನಶೀಲತೆಯನ್ನು ನಾಶಪಡಿಸಲೂ ಕಾರಣವಾಗುತ್ತದೆ.

ಉಪಸಂಹಾರ

ಆದ್ದರಿಂದ ವಿಜ್ಞಾನ ಎನ್ನುವುದು ನಮಗೆ ಆಶೀರ್ವಾದವೇ ಅಥವಾ ಶಾಪವೇ? ಈ ಹಿನ್ನೆಲೆಯಲ್ಲಿ ಮಿಲ್ಟನ್‌ನ ಅಭಿಪ್ರಾಯವನ್ನು ನಾವು ನೆನಪಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದು ಹೆಚ್ಚು ಅರ್ಥಪೂರ್ಣ. ವಿಭಿನ್ನ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ, ನಮ್ಮ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಪ್ರತ್ಯೇಕ ಸ್ಥಾನವಿದೆ. ಇದು ಒಂದು ನರಕವನ್ನು ಸ್ವರ್ಗವಾಗಿಯೂ ಬದಲಿಸಬಲ್ಲದು; ಅಥವಾ ಸ್ವರ್ಗವನ್ನು ನರಕವಾಗಿಯೂ ಪರಿವರ್ತಿಸಬಲ್ಲದು. ವಿಜ್ಞಾನ ಎನ್ನುವುದು ನೈತಿಕವೂ ಅಲ್ಲ; ಅನೈತಿಕವೂ ಅಲ್ಲ. ಎರಡರಿಂದಲೂ ಸಮಾನ ಅಂತರ ಕಾಯ್ದುಕೊಂಡಿರುವಂಥದ್ದು. ಅದನ್ನು ಮನುಷ್ಯ ಹೇಗೆ ಬಳಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾನೆ ಎನ್ನುವುದು ಮನುಷ್ಯನ ಜವಾಬ್ದಾರಿ. ಮನುಷ್ಯ ಅದನ್ನು ಸೃಷ್ಟಿಕರಿಯೆಗೂ ಬಳಸಿಕೊಳ್ಳಬಹುದು; ವಿನಾಶಕ್ಕೂ ಬಳಸಿಕೊಳ್ಳಬಹುದು. ಇದರ ಮೇಲೆ ಅದು ವರವೇ ಅಥವಾ ಶಾಪವೇ ಎನ್ನುವುದು ನಿರ್ಧಾರವಾಗುತ್ತದೆ.

44. ಆಧುನಿಕ ಯುಗದಲ್ಲಿ ಗಾಂಧಿ ಪ್ರಸ್ತುತತೆ

ಪ್ರಮುಖವಾಗಿ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಪಡಿಸಬೇಕಾದ ಅಂಶಗಳು

1. ಗಾಂಧಿಜಿಯಂತಿಯಂದು ಅವರಿಗೆ ತಪ್ಪು ಕಾರಣಕ್ಕೆ ಶ್ರದ್ಧಾಂಜಲಿ ಸಲ್ಲಿಸುತ್ತಿದ್ದೇವೆ.
2. ಗಾಂಧಿ ತತ್ವಗಳು ಮತ್ತು ಬೋಧನೆಗಳು ಇಂದಿಗೂ ಪ್ರಸ್ತುತ
3. ಮಾರ್ಗ ಹಾಗೂ ಫಲಿತಾಂಶ ಎರಡೂ ನೈತಿಕವಾಗಿರಬೇಕು
4. ಸಾರ್ವಜನಿಕ ಒಳಿತಿಗೆ ಸತ್ಯಾಗ್ರಹ ಬಳಕೆ
5. ಅರ್ಥಶಾಸ್ತ್ರದಲ್ಲಿ ಗಾಂಧಿ ಚಿಂತನೆಗಳು ಖಂಡಿತಾ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಗೆ ತಡೆಗಳಲ್ಲ.
6. ಧರ್ಮ ಹಾಗೂ ನೈತಿಕತೆ ಬಗೆಗಿನ ಅವರ ಚಿಂತನೆಗಳಷ್ಟೇ ಅವರ ಶಿಕ್ಷಣ ಚಿಂತನೆಯೂ ಅತ್ಯಂತ ಪ್ರಸ್ತುತ

ಭಾರತೀಯ ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ಅತ್ಯಂತ ಪ್ರಭಾವ ಬೀರಿರುವ ಪಂಚತಂತ್ರದಲ್ಲಿ ಅಪೂಜ್ಯ ಯತ್ರ ಪೂಜ್ಯತೇ ಪೂಜ್ಯನಂ ತು ವಿಮಾನನ. ತ್ರಿನತಂತ್ರ ಪ್ರವರ್ತಂತೆ ದುರ್ಭಿಕ್ಷಣಂ ಮರಣಂ ಭಯಂ ಎಂಬ ಶ್ಲೋಕ ಬರುತ್ತದೆ. ಅಂದರೆ, ಅಪ್ರಸ್ತುತರನ್ನು ಪೂಜಿಸುವುದು ಮತ್ತು ಅರ್ಹರನ್ನು ಪೂಜಿಸದಿರುವುದರಿಂದ ಖಂಡಿತವಾಗಿಯೂ ಕ್ಷಾಮ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಬರುತ್ತದೆ. ಇದು ಸಾವು ಮತ್ತು ಭಯಕಾರಕವೂ ಹೌದು. ಆದ್ದರಿಂದ ಬಹುಶಃ ದುರ್ಭಿಕ್ಷ ಮತ್ತು ಸಾವಿನ ಭಯದಿಂದಾದರೂ ನಾವು ಗಾಂಧಿಜಿಯಂತಿ ಸಮಾರಂಭವನ್ನು ಆಚರಿಸುತ್ತೇವೆ. ಅಂದರೆ ಅರ್ಹರನ್ನು, ಪೂಜ್ಯರನ್ನು ನಾವು ಪೂಜಿಸುತ್ತಿದ್ದೇವೆ ಎಂದು ತೋರಿಸಲು. ಗಾಂಧೀಜಿಯವರ ಬಗ್ಗೆ ಐನ್‌ಸ್ಪೀನ್ ಬರೆದ ದಂತಕಥೆ ಇಲ್ಲಿ ಪ್ರಸ್ತುತ. ಆತ ಶತಮಾನದ ಹಿಂದೆಯೇ, ಮುಂದಿನ ಪೀಳಿಗೆಗಳು ಗಾಂಧೀಜಿಯವರು ಮೂಲೆ ಮತ್ತು ಮಾಂಸದಿಂದಾದ ಒಂದು ಜೀವಿ ಎಂದು ನಂಬುವುದೇ ಕಷ್ಟ ಎಂದಿದ್ದರು, ಅದು ಇಂದು ನಜವಾಗುತ್ತಿದೆ. ಸಬರಮತಿಯ ಸಂತನಿಗೆ ನಾವು ಅಷ್ಟು ಮಹತ್ವ ನೀಡುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. ಬಹುಶಃ ಗಾಂಧೀಜಿಯವರು ಸಾಮಾನ್ಯ ಮನುಷ್ಯರಾಗಿದ್ದರು ಎನ್ನುವುದನ್ನು ನಾವು ಮೊಟ್ಟಮೊದಲನೆಯದಾಗಿ ಮನವರಿಕೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಿದೆ. ಸಾಮಾನ್ಯ ಮನುಷ್ಯ ಅಸಾಮಾನ್ಯವಾದುದನ್ನು ಸಾಧಿಸಬಹುದು ಎನ್ನುವುದಕ್ಕೆ ಗಾಂಧೀಜಿಯವರಿಗಿಂತ ಉತ್ತಮ ಉದಾಹರಣೆ ಸಿಗಲಾರದು.

ಇಂದು ಗಾಂಧಿ ಹೆಚ್ಚು ಪ್ರಸ್ತುತ. ಏಕೆಂದರೆ, ಭಾರತಕ್ಕೆ ಇನ್ನೊಂದು ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಸಂಗ್ರಾಮ ಅಗತ್ಯವಿದೆ ಎಂಬ ಮಾತುಗಳು ರಾಜಕೀಯ ವಲಯದಲ್ಲೇ ಕೇಳಿಬರುತ್ತಿದೆ. ಈ ಧ್ವನಿ ದೊಡ್ಡದಾಗಿ ಅಲ್ಲದಿದ್ದರೂ ಈ ಮನೋಭಾವವಂತೂ ವ್ಯಕ್ತವಾಗಿದೆ. ಇದಕ್ಕೆ ಇಂದಿಗೂ

ಯೂನಿವರ್ಸಲ್ ಕೋಚಿಂಗ್ ಸೆಂಟರ್

PSI ನ ಸಂಭವನೀಯ ಪ್ರಬಂಧಗಳು

ಗಾಂಧಿಮಾರ್ಗಗಳು ಖಂಡಿತವಾಗಿಯೂ ಪ್ರಭಾವಶಾಲಿ. ಆದರೆ ಗಾಂಧಿತತ್ವಗಳನ್ನು ಹೋರಾಟ ನಡೆಸುವ ಮುಖಂಡ ಹೇಗೆ ಬಳಕೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾನೆ ಎನ್ನುವುದರ ಮೇಲೆ ಇದರ ಯಶಸ್ಸು ನಂತಿದೆ. ಸತ್ಯ, ಅಹಿಂಸೆ, ಅಸಹಕಾರ ಮತ್ತು ಸತ್ಯಾಗ್ರಹದಂಥ ಅಸ್ತ್ರಗಳು ಅನುತ್ಪಾದಕ ಮತ್ತು ಕೀಳು ಜನಪ್ರಿಯತೆಗೆ ಇಲ್ಲವೇ ರಾಜಕೀಯ ಪಕ್ಷಗಳ ಲಾಭಕ್ಕೆ ಬಳಕೆಯಾಗಬಾರದು.

ಸತ್ಯದ ಅನುಭವದ ಹಿನ್ನೆಲೆಯನ್ನು ಆಧಾರವಾಗಿಟ್ಟುಕೊಂಡ ತತ್ವಜ್ಞಾನ ಖಂಡಿತಾ ಎಂಥದ್ದನ್ನೂ ಸಾಧಿಸಬಲ್ಲದು. ಇದನ್ನು ಯಾವುದೇ ಲಾಭ ಅಥವಾ ಭಯಹುಟ್ಟಿಸುವ ಸಲುವಾಗಿ ಬಳಸಿಕೊಳ್ಳಬಾರದು. ಆದ್ದರಿಂದಲೇ ಗಾಂಧಿ ತತ್ವಗಳು ಮತ್ತು ಸಿದ್ಧಾಂತಗಳು ಮಾನವೀಯತೆಯನ್ನು ಪ್ರತಿಪಾದಿಸುತ್ತವೆ. ಚಾಣಕ್ಯ ನೇತೃತ್ವದರ್ಶನ ಹೇಳುವಂತೆ:

ತತಾ ಚಾತುರ್ಭ್ಯಹಃ ಪುರುಷಃ ಪರೀಕ್ಷಯತೆ

ತ್ಯಾಗೇನ, ಶೀಲೇನ ಗುಣೇನ ಕರ್ಮಣ.

ಅಂದರೆ ತ್ಯಾಗ, ಮನೋಭಾವ, ಗುಣಗಳು ಮತ್ತು ಕಾರ್ಯಗಳು ಒಬ್ಬ ಮನುಷ್ಯನನ್ನು ಪರೀಕ್ಷಿಸುತ್ತವೆ. ಈ ಹಿನ್ನೆಲೆಯಲ್ಲಿ ಗಾಂಧೀಜಿಯವರ ವ್ಯಕ್ತಿತ್ವ ಮತ್ತು ಕೆಲಸಗಳು ಕಾರ್ಯಸಾಧು ಮೌಲಿಕತೆಯನ್ನು ಹೊಂದಿದ್ದು, ಇದು ಅವರ ಸಿದ್ಧಾಂತವಾಗಿದೆ.

ನಾವು ಅನುಸರಿಸುವ ಮಾರ್ಗ ಹಾಗೂ ಪಡೆಯುವ ಫಲಿತಾಂಶ ಎರಡೂ ಗಾಂಧಿ ತತ್ವದ ದೊಡ್ಡ ಪ್ರಸ್ತುತತೆಯ ಅಂಶಗಳು. ಗಾಂಧೀಜಿ ದೇವರ ಮೇಲೆ ನಂಬಿಕೆ ಇಟ್ಟು, ನೈಸರ್ಗಿಕ ಕಾನೂನನ ಮೇಲೆ ಪರಿಪೂರ್ಣ ವಿಶ್ವಾಸ ಇರಿಸಿದ್ದರು. ಅವರ ಪ್ರಕಾರ ಪ್ರಕೃತಿ ನಮಗೆ ಮಾರ್ಗಗಳ ಮೇಲೆ ಮಾತ್ರ ನಿಯಂತ್ರಣವನ್ನು ನಡೆಸಿದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ನಾವು ಅನುಸರಿಸುವ ಮಾರ್ಗದ ಪರಿಪೂರ್ಣ ಪರಿಶುದ್ಧತೆಗೆ ಗಾಂಧೀಜಿ ಒತ್ತು ನಡೆಸಿದ್ದರು. ನಾವು ಅನುಸರಿಸುವ ಮಾರ್ಗ ನೈತಿಕವಾಗಿದ್ದರೆ, ನಾವು ನನ್ನದೇಹವಾಗಿ ಫಲಿತಾಂಶವನ್ನು ಪಡೆದೇ ಪಡೆಯುತ್ತೇವೆ. ಅವರು ಹಿಂಸೆ ಮತ್ತು ಅಹಿಂಸೆಯ ಬಗೆಗೆ ಸರಳ ಹಾಗೂ ನೇರ ಅಭಿಪ್ರಾಯಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿದ್ದರು. ಹಿಂಸಾತ್ಮಕ ಮಾರ್ಗವನ್ನು ತಾವು ಯಾವ ಕಾರಣಕ್ಕೆ ವಿರೋಧಿಸುತ್ತೇನೆ ಎನ್ನುವುದನ್ನು ಗಾಂಧೀಜಿ ಸ್ಪಷ್ಟಪಡಿಸಿದ್ದರು. ಹಿಂಸಾತ್ಮಕ ಮಾರ್ಗದಿಂದ ಬರುವ ಧನಾತ್ಮಕ ಫಲಿತಾಂಶ ಕ್ಷಣಿಕ. ಆದರೆ ಧೀರ್ಘಾವದಲ್ಲಿ ಅದರ ಪರಿಣಾಮ ಅತ್ಯಂತ ಭೀಕರ ಮತ್ತು ಕಾಯಂ ಆಗಿ ಉಳಿಯುವಂಥದ್ದು ಎನ್ನುವುದು ಅವರ ಸ್ಪಷ್ಟ ನರ್ಥಾರವಾಗಿತ್ತು. ಆದರೆ ಅವರು ಅಹಿಂಸೆಯನ್ನು ಎಲ್ಲಿಯವರೆಗೆ ಅಪೇಕ್ಷಣೀಯ ಎಂದು ಪರಿಗಣಿಸಿದ್ದರು ಎಂದರೆ, ನಮ್ಮನ್ನು ಬೇರೆಯವರು ಪಶುಸಮಾನ ಎಂದು ಭಾವಿಸುವವರೆಗೂ ನಾವು ಅಹಿಂಸೆಯನ್ನೇ ಅನುಸರಿಸಬೇಕು ಎಂದಿದ್ದರು. ಕೋಪ ಮತ್ತು ಕ್ರೋಧದಂಥ ಭಾವನೆಗಳನ್ನು ಸೃಜನಾತ್ಮಕವಾಗಿ ಪರಿವರ್ತಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಮಟ್ಟಿಗೆ ನಾವು ಸಾಮರ್ಥ್ಯ ವೃದ್ಧಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು ಎನ್ನುವುದು ಗಾಂಧಿ ಚಿಂತನೆಯಾಗಿತ್ತು.

ಗಾಂಧೀಜಿ ಪದವೇ ವಿಶ್ವವಿಸ್ಮಯ. ನುಡಿದಂತೆ ನಡೆದ ಮಹಾನ್ ದಾರ್ಶನಿಕ ನಮ್ಮನ್ನು ಅಗಲಿ ಇಂದಿಗೆ 67 ವರ್ಷ ಸಂದಿದೆ. ಸತ್ಯ-ಅಹಿಂಸೆ ಎಂಬ ಎರಡು ಅಸ್ತದಿಂದ ನರಂಕುಶ ಪ್ರಭುತ್ವವನ್ನೇ ನಡುಗಿಸಿದ “ಅರೆಬೆತ್ತಲ ಮುದುಕ” ಭಾರತಕ್ಕೆ ಮಾತ್ರವಲ್ಲ; ಜಗತ್ತಿಗೇ ಮಹಾತ್ಮ. ಆದರೆ ನಾವು ಗಾಂಧಿಗೆ ಮಹಾತ್ಮನ ಪಟ್ಟ ಕಟ್ಟುವುದರಲ್ಲಿ, ರಾಷ್ಟ್ರಪಿತ ಎಂದು ಬಿರುದು ನಡೆವಲ್ಲೇ ತೃಪ್ತಿ ಕಂಡಿದ್ದೇವೆ. ಅವರ ತತ್ವಗಳನ್ನು ಗಾಳಿಗೆ ತೂರಿದ್ದೇವೆ. ಇದೀಗ ಮೋದಿ “ಮೇಕ್ ಇನ್ ಇಂಡಿಯಾ” ಘೋಷಣೆ ಮೊಳಗಿದ್ದಾರೆ. ಸ್ವಚ್ಛ ಭಾರತ ಸ್ಥಾಪನೆಗೆ ಟೊಂಕ ಕಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ಗಾಂಧೀಜಿ ಶತಮಾನಕ್ಕೆ ಮುನ್ನವೇ ಈ ತತ್ವ ಸಾರಿದ್ದರು. ಆ ಕಾರಣಕ್ಕಾಗಿಯೇ ಆತ ಮಹಾತ್ಮ- ಹುತಾತ್ಮ.

ನಮಗೆ ಭಗವದ್ಗೀತೆ, ಬೈಬಲ್, ಕುರಾನ್, ರಾಮಾಯಣ, ಮಹಾಭಾರತ ಪವಿತ್ರಗ್ರಂಥಗಳು. ಆದರೆ ಸತ್ಯಾನ್ವೇಷಣೆ (ಮೈ ಎಕ್ಸ್‌ಪರಿಮೆಂಟ್ ವಿಡ್ ಟ್ರೂಥ್) ನಮಗೆ ಎಂದೂ ಪವಿತ್ರ ಅನ್ನಿಸಲೇ ಇಲ್ಲ. ರಘುಪತಿ ರಾಘವ ರಾಜಾರಾಮ್..ಪತಿತ ಪಾವನ ಸೀತಾರಾಮ್...ಈಶ್ವರ ಅಲ್ಲಾ ತೇರೇ ನಾಮ್..ಸಬ್‌ಕೋ ಸನ್ಮತಿ ದೇ ಭಗವಾನ್.. ಧೈಯವಾಕ್ಯವನ್ನು ಅವಮಾನಿಸುವಷ್ಟರ ಮಟ್ಟಿಗೆ ಇಂದು ನಾವು ಜಾತ್ಯತೀತರು!

ಭಾರತ ಇಂದು ಎದುರಿಸುತ್ತಿರುವ ಎಲ್ಲ ಸಾಮಾಜಿಕ, ಆರ್ಥಿಕ, ರಾಜಕೀಯ ಅಥವಾ ಜನಾಂಗೀಯ ಸಮಸ್ಯೆಗಳಿಗೆ ಗಾಂಧಿತತ್ವಗಳನ್ನು ಗಾಳಿಗೆ ತೂರಿದ್ದೇ ಮುಖ್ಯ ಕಾರಣ. ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯನಂತರ ಅಧಿಕಾರದ ಗದ್ದುಗೆ ಹಿಡಿದ ಸ್ವಾರ್ಥಿ ರಾಜಕಾರಣಿಗಳು ಗಾಂಧಿತತ್ವ ಹಾಗೂ ಆಶಯಗಳಿಗೆ ತಿಲಾಂಜಲಿ ನಡೆಸುತ್ತಾ ಬಂದರೇ ವಿನಃ ಗಾಂಧಿ ಕನಸಿನ ರಾಮರಾಜ್ಯದ ಪರಿಕಲ್ಪನೆಯನ್ನು ಸಾಕಾರಗೊಳಿಸುವ ಚಿಂತನೆ ನಡೆಸಲೇ ಇಲ್ಲ. ಹರಿಜನೋದ್ಧಾರ, ಸ್ವದೇಶಿ ಮಂತ್ರ, ಸ್ವಾವಲಂಬಿ ಪರಿಕಲ್ಪನೆ, ಗ್ರಾಮಸ್ವರಾಜ್ಯ, ಸ್ವಚ್ಛ- ಜಾತ್ಯತೀತ ಸಮಾಜ ನರ್ಮಾಣ, ಸಮಾನತೆ ಎಲ್ಲವೂ ಪುಸ್ತಕಗಳಿಗಷ್ಟೇ ಸೀಮಿತವಾಗಿವೆ.

ಯೂನಿವರ್ಸಲ್ ಕೋಚಿಂಗ್ ಸೆಂಟರ್

PSI ನ ಸಂಭವನೀಯ ಪ್ರಬಂಧಗಳು

ಉದಾರೀಕರಣ ಹಾಗೂ ಜಾಗತೀಕರಣದ ಮೂಲಕ ನಮ್ಮ ಸಂಪತ್ತನ್ನು ಕೊಳ್ಳೆಹೊಡೆಯಲು ವಿಶ್ವಕ್ಕೆ ನಾವು ರಹದಾರಿ ನಡೆದಿದ್ದೇವೆ. ವಿದೇಶಿ ವಸ್ತುಗಳ ವ್ಯಾಪಾರ, ವಿದೇಶಿ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯ ಅಂಧಾನುಕರಣೆಯಿಂದ ನಮ್ಮತನ ಕಳೆದುಕೊಂಡಿದ್ದೇವೆ. ಬೌದ್ಧಿಕವಾಗಿಯೂ ನಾವು ದಟ್ಟದಿದ್ದೆ. ದೇಶದ ಭವ್ಯ ಸಂಸ್ಕೃತಿ-ಪರಂಪರೆಗೆ ಮೂಢನಂಬಿಕೆಯ ಮಸಿ ಬಳಿದ ಪರಿಣಾಮ ಸಾಮಾಜಿಕ ತಲ್ಲಣಗಳು ಘಟಿಸುತ್ತಿವೆ. ಶತಮಾನಗಳಿಂದ ವಿಶ್ವಕ್ಕೆ ಮಾದರಿಯಾಗಿದ್ದ ಕೂಡುಕುಟುಂಬ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಸರ್ವನಾಶವಾಗಿದೆ. ಅತ್ಯಾಚಾರ- ಅನಾಚಾರ ಮುಗಿಲುಮುಟ್ಟಿದೆ. ಉಗ್ರರ ಅಟ್ಟಹಾಸ ಇಡೀ ಜಗತ್ತನ್ನೇ ವ್ಯಾಪಿಸಿದೆ. ಮನುಷ್ಯನ ದುರಾಸೆಗೆ ಪ್ರಕೃತಿಮಾತೆ ಬರಡಾಗುತ್ತಿದ್ದಾಳೆ. ಇಷ್ಟಾಗಿಯೂ ಇವೆಲ್ಲದರ ಪರಿಹಾರಕ್ಕೆ ನಾವು ಹೊಸ ಮಾದರಿ ತಲಾಶ್ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. ಗಾಂಧಿತತ್ವದಲ್ಲಿ ಇವೆಲ್ಲಕ್ಕೂ ಪರಿಹಾರವಿದೆ ಎನ್ನುವುದನ್ನು ಮರೆತೇ ಬಿಟ್ಟಿದ್ದೇವೆ. ಅಂಗೈಯಲ್ಲಿ ಬೆಣ್ಣೆ ಹಿಡಿದುಕೊಂಡು ತುಪ್ಪಕ್ಕೆ ಅಲೆಯುವ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ನಮ್ಮದು.

ವಿದೇಶಿ ಚಿಂತನೆಯಿಂದ ಪ್ರಭಾವಿತರಾದ ನಾವು ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಹೆಸರಿನಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ವಿನಾಶಕ್ಕೆ ನಾವೇ ಮುಂದಾಗಿದ್ದೇವೆ. ಜಿಡಿಪಿ ಹಾಗೂ ತಲಾದಾಯ ಹೆಚ್ಚಳವನ್ನೇ ಸಾಧನೆ ಎಂದು ಬಿಂಬಿಸಿ ಬೆನ್ನುತಟ್ಟಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. ಮುಂದಿನ ಪೀಳಿಗೆಗೆ ನಮ್ಮ ಕೊಡುಗೆ ಏನು? ಬರಡುಭೂಮಿ, ಅಸಹನೆ, ಅಶಾಂತಿಯಿಂದ ಕೂಡಿದ ಪ್ರಕ್ಷುಬ್ಧ ಸಮಾಜ, ಭ್ರಷ್ಟಾಚಾರ, ದ್ವೇಷ, ಅಸೂಯೆ, ವಂಚನೆ, ವ್ಯಭಿಚಾರ..

ಬ್ರಿಟಿಷರಿಂದ ರಾಜಕೀಯ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಗಳಿಸಿ 68 ವರ್ಷಗಳಲ್ಲಿ ನಾವು ಸಾಧಿಸಿದ್ದೇನು? ಉದಾರೀಕರಣದ ಹೆಸರಿನಲ್ಲಿ ನವ ವಸಹಾತುಶಾಹಿ ಮೆರೆಯುತ್ತಿದೆ. ಬಲಾಢ್ಯ ದೇಶಗಳ ತಾಳಕ್ಕೆ ಕುಣಿಯುವ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಶೀಲ ದೇಶಗಳು ಕ್ಷಣಿಕ ಲಾಭವನ್ನಷ್ಟೇ ದೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿಟ್ಟುಕೊಂಡಿವೆ. ಶ್ರೀಮಂತರು ಮತ್ತಷ್ಟು ಶ್ರೀಮಂತರಾದರೆ ಮಾತ್ರ ಶ್ರಮಿಕವರ್ಗ ಸುಖವಾಗಿರುತ್ತದೆ ಎಂಬ ಭ್ರಮೆಯಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ನೇತಿ ನರೂಪಕರಿದ್ದಾರೆ. ಗಾಂಧೀಜಿಯವರ ಚಿಂತನೆಯ- ದೂರದೃಷ್ಟಿಯ ಒಂದಂಶವೂ ನಮ್ಮ ರಾಜಕಾರಣಿಗಳಲ್ಲಿ ಏಕಿಲ್ಲ ಎಂದು ತರ್ಕಿಸದೇ, ರಾಜಕಾರಣಿಗಳಂತೆ ಮತದಾರರೂ ಭ್ರಷ್ಟರಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಕೈಗಾರಿಕೀಕರಣವೆಂಬ ಭಸ್ಮಾಸುರ, ಇಡೀ ಅರ್ಥವ್ಯವಸ್ಥೆ ಬುಡಮೇಲು ಮಾಡಲು ಪಣತೊಟ್ಟಿದ್ದಾನೆ. ಕೃಷಿ, ಪಶುಪಾಲನೆ, ಗುಡಿಕೈಗಾರಿಕೆಗಳು ಮೂಲೆಗುಂಪಾಗಿದ್ದು, ದೇಶದ ಆರ್ಥಿಕತೆಯ ಬೆನ್ನೆಲುಬು ಮುರಿದಿದೆ. ಸಮಸ್ಯೆಗಳ ಚಕ್ರವ್ಯೂಹದಿಂದ ಹೊರಬರಬೇಕಾದರೆ ಗಾಂಧಿಯೊಬ್ಬರೇ ಭರವಸೆಯ ಕಿರಣ.

ಇಪ್ಪತ್ತೊಂದನೇ ಶತಮಾನದಲ್ಲೂ ಗಾಂಧಿತತ್ವಗಳು ಪ್ರಸ್ತುತವೇ ಎಂದು ವಾದ ಮಂಡಿಸುವ ಹಲವು ಅರ್ಥಶಾಸ್ತ್ರಜ್ಞರು ನಮ್ಮಲ್ಲಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ಅದನ್ನು ಧಿಕ್ಕರಿಸಿದ್ದರಿಂದ ನಾವು ಯಾವ ಸ್ಥಿತಿಗೆ ತಲುಪಿದ್ದೇವೆ ಎಂದು ಕೇಳಿದರೆ ಅವರಲ್ಲಿ ಉತ್ತರವಿಲ್ಲ.

ಗಾಂಧೀಜಿಯವರ ಗ್ರಾಮಸ್ವರಾಜ್ಯ ಕಲ್ಪನೆಯನ್ನೇ ಉದಾಹರಣೆಯಾಗಿ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳೋಣ. ಆ ಗ್ರಾಮಕ್ಕೆ ಬೇಕಾದ ಎಲ್ಲ ವಸ್ತುಗಳನ್ನು ಅಲ್ಲೇ ಉತ್ಪಾದಿಸಿಕೊಂಡರೆ, ಇಡೀ ಗ್ರಾಮವೇ ಕೈಗಾರಿಕಾ ಸಂಕೀರ್ಣವಾಗುವುದಿಲ್ಲವೇ? ಎಲ್ಲೋ ದೂರದ ಊರಿಗೆ ಉದ್ಯೋಗ ಅರಸಿಕೊಂಡು ಹೋಗಿ ತಮ್ಮ ಇರುವಿಕೆಯನ್ನೇ ಕಳೆದುಕೊಳ್ಳುವಂಥ ದಾರಿದ್ರ್ಯ ಸ್ಥಿತಿಯಿಂದ ಮುಕ್ತರಾಗಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲವೇ? ಮಧ್ಯವರ್ತಿಗಳ ಹಾವಳಿ ತಡೆದು ನೇರವಾಗಿ ಉತ್ಪಾದಕ- ಗ್ರಾಹಕರ ನಡುವೆ ಸಂಪರ್ಕ ಕಲ್ಪಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲವೇ? ದೇಶದ ಆರ್ಥಿಕತೆಯನ್ನೇ ಬುಡಮೇಲು ಮಾಡಬಲ್ಲ ತೈಲ ಲಾಭಿಯಿಂದ ನಾವು ಮುಕ್ತರಾಗಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲವೇ?

ಖಾದಿಯ ಹಾದಿ ಗಮನಿಸಿ. ಒಂದು ಚರಕಕ್ಕೆ ಇಡೀ ಆರ್ಥಿಕತೆಗೆ ಜೀವ ತುಂಬುವ ಶಕ್ತಿ ಇದೆ ಎನ್ನುವುದನ್ನು ಗಾಂಧೀಜಿ ವಿಶ್ವಕ್ಕೆ ತೋರಿಸಿಕೊಟ್ಟರು. ವಿದೇಶಿ ವಸ್ತುವನ್ನು ಧಿಕ್ಕರಿಸಿ, ನಮ್ಮ ಅಗತ್ಯಕ್ಕೆ ಬೇಕಾದ್ದನ್ನು ನಾವೇ ಉತ್ಪಾದಿಸಿಕೊಳ್ಳಬಲ್ಲೆವು ಎಂದು ಸಾರಿದರು. ಖಾದಿ ಕೋಟ್ಯಂತರ ಜನರ ಜೀವನಾಧಾರ ಎನ್ನುವುದನ್ನು ಅರಿತೂ ನಮ್ಮ ಸರ್ಕಾರ ಎಲ್ಲ ನೌಕರರಿಗೆ ಮತ್ತು ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಗೆ ಖಾದಿ ಸಮವಸ್ತ್ರ ಕಡ್ಡಾಯಗೊಳಿಸುವ ಬಗ್ಗೆ ಏಕೆ ಚಿಂತಿಸುತ್ತಿಲ್ಲ ಎನ್ನುವುದೇ ಪ್ರಶ್ನೆ.

ಮೋದಿ ಪರಿಸುತಿರುವ ಮೇಕ್ ಇನ್ ಇಂಡಿಯಾ ಮಂತ್ರ ದೇಶ- ವಿದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಚರ್ಚೆಯ ವಿಷಯ. ಆದರೆ ಅತಿಹೆಚ್ಚು ಜನಸಂಖ್ಯೆ ಹೊಂದಿರುವ ಭಾರತವನ್ನು ತಮ್ಮ ಸರಕುಗಳ ಮಾರುಕಟ್ಟೆಗೆ ಬಹುರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಕಂಪನಿಗಳು ಬಳಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿವೆ ಎನ್ನುವುದು ನಮಗೆ ಅರ್ಥವಾಗುತ್ತಿಲ್ಲ. ನಮ್ಮ ಸಂಪನ್ಮೂಲ ಕೊಳ್ಳೆಹೊಡೆಯಲು ಬಹುರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಕಂಪನಿಗಳಿಗೆ ಅವಕಾಶ ಮಾಡಿಕೊಟ್ಟರೆ ಮತ್ತೆ ಇತಿಹಾಸ ಮರುಕಳಿಸುತ್ತದೆ ಎಂಬ ವಾಸ್ತವದ ಅರಿವು ಮನಗಿರಬೇಕು. ನಮ್ಮ ಉತ್ಪಾದಕತೆ, ತಾಂತ್ರಿಕತೆಯನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಸುವ ಮಾರ್ಗೋಪಾಯಗಳಿಂದಷ್ಟೇ ಆರ್ಥಿಕತೆಗೆ ಲಾಭ.

ಯೂನಿವರ್ಸಲ್ ಕೋಚಿಂಗ್ ಸೆಂಟರ್

PSI ನ ಸಂಭವನೀಯ ಪ್ರಬಂಧಗಳು

ಗಾಂಧೀಜಿ ಸ್ವದೇಶಿ ಮಂತ್ರ ಪಠಿಸಿದ್ದು ಮಾತ್ರವಲ್ಲ; ಸ್ವದೇಶಿ ವಸ್ತುಗಳನ್ನೇ ಬಳಸಿ ತೋರಿಸಿದರು. ಗುಡಿಕೈಗಾರಿಕೆಗಳ ಅನವಾಯಿತೆ ಪ್ರತಿಪಾದಿಸಿದರು. ಕೃಷಿ ತಾಂತ್ರಿಕತೆಗೆ ಗಾಂಧೀಜಿ ವಿರೋಧವೇನೂ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಭಾರತದಲ್ಲಿ ಜಾರಿಯಲ್ಲಿದ್ದ ಕೃಷಿ ಪದ್ಧತಿಯಿಂದಷ್ಟೇ ಸುಸ್ಥಿರ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಸಾಧ್ಯ ಎನ್ನುವುದು ಅವರ ಪರಿಕಲ್ಪನೆಯಾಗಿತ್ತು. ಐದು ದಶಕಗಳ ಕಾಲ ಯಾಂತ್ರೀಕರಣ, ರಸಗೊಬ್ಬರ ಬಳಕೆಯಿಂದ ಅದರ ದುಷ್ಪರಿಣಾಮ ಅರಿವಿಗೆ ಬಂದ ಬಳಿಕ ಅದರಿಂದ ಮುಕ್ತರಾಗುವ ದಾರಿ ಹುಡುಕುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. ಸಾವಯವ ಮಂತ್ರ ಪಠಿಸುತ್ತಿದ್ದೇವೆ.

ಇಂದು ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ತಾಂಡವವಾಡುತ್ತಿರುವ ಹಿಂಸಾಚಾರ, ಅಶಾಂತಿಯಿಂದ ನಾವು ಕಂಗೆಟ್ಟಿದ್ದೇವೆ. ಅದಾಗ್ಯೂ ನಮಗೆ ಶಾಂತಿ-ಸಾಮರಸ್ಯದ ಹರಿಕಾರ ಗಾಂಧೀಜಿ ಎನ್ನುವುದು ನೆನಪಾಗುತ್ತಿಲ್ಲ. ಸತ್ಯ, ಶಾಂತಿ, ತ್ಯಾಗ ಗಾಂಧೀಜಿಯವರ ದೌರ್ಬಲ್ಯವಲ್ಲ. ಆ ಪ್ರಬಲ ಅಸ್ತ್ರದ ಕಾರಣವಾಗಿಯೇ ನಾವು ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಗಳಿಸಿದವು ಎನ್ನುವುದನ್ನು ಅವರ ವಿರೋಧಿಗಳೂ ಅಲ್ಲಗಳೆಯಲಾಗದು.

ದೇಶ ಮತ್ತೆ ತನ್ನ ಗತವೈಭವಕ್ಕೆ ಮರಳಬೇಕಾದರೆ ಗಾಂಧಿಮಾರ್ಗವೊಂದೇ ದಾರಿ. ಹಿತ್ತಿಲಗಿಡ ಮದ್ದಲ್ಲ ಎಂಬಂತೆ ಗಾಂಧಿಚಿಂತನೆಯ ಮಹತ್ವವನ್ನು ಅರ್ಥ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ನಾವು ಮತ್ತೆ ಆ ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ಮುನ್ನಡೆಯುವ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಬೇಕು. ವಿನಾಶಕಾರಿ ವಿದೇಶಿ ಮಾದರಿ ಬದಲಾಗಿ ಸ್ವದೇಶಿ ಆರ್ಥಿಕತೆಯನ್ನು ಬೇರುಮಟ್ಟ ದಿಂದ ಬಲಗೊಳಿಸುವ ದೂರದೃಷ್ಟಿ ನಮ್ಮ ರಾಜಕಾರಣಿಗಳಲ್ಲಿ ಬರಬೇಕು. ಗಾಂಧಿ ಇಂದು ಎಲ್ಲ ಪಕ್ಷಗಳಿಗೆ ರಾಜಕೀಯ ದಾಳ. ಅವರ ಹೆಸರನ್ನು ಬಳಸಿಕೊಂಡಿದ್ದಕ್ಕಾದರೂ ಒಂದೊಂದು ಅಂಶವನ್ನು ತಮ್ಮ ಕಾರ್ಯಸೂಚಿಯಲ್ಲಿ ಅಳವಡಿಸಿಕೊಂಡರೂ ಭಾರತ ವಿಶ್ವದ ದೊಡ್ಡಣ್ಣನಾಗಿ ಬೆಳೆದೀತು. ಅದುವೇ ನಾವು ರಾಷ್ಟ್ರಪಿತನಿಗೆ ಸಲ್ಲಿಸಬಹುದಾದ ಅತಿದೊಡ್ಡ ಗೌರವ. ದೇಶಕ್ಕೆ ಹಿಟ್ಟರ್ ಮಾದರಿ ಬೇಡ...ಬೇಕಾದ್ದು ಗಾಂಧಿ ಮಾದರಿ.
